ISSN 1725-261X

Euroopan unionin virallinen lehti

L 329

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

53. vuosikerta

14. joulukuuta 2010

Sisältö

I *Lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset*

ASETUKSET

★ **Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1091/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamisesta** 1

DIREKTIIVIT

★ **Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/76/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY muuttamisesta kaupankäyntivarastoa ja uudelleenarvopaperistamista koskevien pääomavaatimusten sekä palkka- ja palkkiopolitiikkaa koskevan valvojan arvion osalta** [1] 3

Hinta: 3 EUR

[1] ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

I

(Lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1091/2010,

annettu 24 päivänä marraskuuta 2010,

luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 77 artiklan 2 kohdan a alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä [1],sekä katsovat

seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 539/2001 [2] liitteissä I ja II olevien kolmansien maiden luetteloiden sisällön olisi oltava mainitun asetuksen johdanto-osan 5 kappaleessa mainittujen perusteiden mukainen ja pysyttävä sellaisena. Kolmannet maat, joiden tilanne näiden perusteiden osalta on muuttunut, olisi siirrettävä liitteestä toiseen.

(2) Sen poliittisen sitoumuksen mukaisesti, jonka Euroopan unioni teki osana Thessalonikin toimintasuunnitelmaa ja joka koski Länsi-Balkanin maiden kansalaisten vapauttamista lyhytaikaista viisumia koskevasta vaatimuksesta, ja ottaen huomioon joulukuun 2009 jälkeen saavutettu kehitys Albanian sekä Bosnia ja Hertsegovinan kanssa käydyssä viisumivapautta koskevassa vuoropuhelussa, komissio katsoo, että nämä kaksi maata ovat täyttäneet niitä koskevissa etenemissuunnitelmissa vahvistetut edellytykset.

(3) Albania sekä Bosnia ja Hertsegovina olisi tästä syystä siirrettävä asetuksen (EY) N:o 539/2001 liitteeseen II. Viisumivapautta olisi sovellettava ainoastaan kummankin maan myöntämien biometristen passien haltijoihin.

(4) Islannin ja Norjan osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin neuvoston sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välisessä sopimuksessa viimeksi mainittujen osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen [3] ja jotka kuuluvat tietyistä mainitun sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 17 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/437/EY [4] 1 artiklan B kohdassa tarkoitettuun alaan.

(5) Sveitsin osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisessä sopimuksessa Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen [5] ja jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan B ja C kohdassa, tarkasteltuna yhdessä neuvoston päätöksen 2008/146/EY [6] 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.

---

[1] Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 7. lokakuuta 2010 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 8. marraskuuta 2010.

[2] EYVL L 81, 21.3.2001, s. 1.

[3] EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.

[4] EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31.

[5] EUVL L 53, 27.2.2008, s. 52.

[6] EUVL L 53, 27.2.2008, s. 1.

(6) Liechtensteinin osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välillä allekirjoitetussa pöytäkirjassa Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unioniin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen ja jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan B ja C kohdassa, tarkasteltuna yhdessä neuvoston päätöksen 2008/261/EY [1] 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.

(7) Tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin 29 päivänä toukokuuta 2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/365/EY [2] mukaisesti; Yhdistynyt kuningaskunta ei sen vuoksi osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, tämä asetus ei sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa eikä sitä sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.

(8) Tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Irlanti ei osallistu Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin 28 päivänä helmikuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/192/EY [3] mukaisesti; Irlanti ei sen vuoksi osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, tämä asetus ei sido Irlantia eikä sitä sovelleta Irlantiin.

(9) Kyproksen osalta tämä asetus on vuoden 2003 liittymisasiakirjan 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu Schengenin säännöstöön perustuva tai muuten siihen liittyvä säädös.

(10) Tämä asetus on vuoden 2005 liittymisasiakirjan 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu Schengenin säännöstöön perustuva tai muuten siihen liittyvä säädös,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 539/2001 seuraavasti:

1) Poistetaan liitteessä I olevasta 1 osasta viittaukset Albaniaan sekä Bosnia ja Hertsegovinaan;

2) Lisätään liitteessä II olevaan 1 osaan asianmukaisiin kohtiin maininta ”Albania (*)” ja maininta ”Bosnia ja Hertsegovina (*)” sekä alaviite seuraavasti:

”(*) Viisumivapaus koskee ainoastaan biometristen passien haltijoita.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa 24 päivänä marraskuuta 2010.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
J. BUZEK

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
O. CHASTEL

[1] EUVL L 83, 26.3.2008, s. 3.
[2] EYVL L 131, 1.6.2000, s. 43.
[3] EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20.

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2010/76/EU,

annettu 24 päivänä marraskuuta 2010,

direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY muuttamisesta kaupankäyntivarastoa ja uudelleenarvopaperistamista koskevien pääomavaatimusten sekä palkka- ja palkkiopolitiikkaa koskevan valvojan arvion osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon [1],

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon [2]

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä [3],

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Pankkialalla harjoitettu liiallinen ja varomaton riskinotto on johtanut yksittäisten rahoituslaitosten konkursseihin sekä järjestelmäongelmiin jäsenvaltioissa ja muualla maailmassa. Vaikka tällaiseen riskinottoon on monia, mutkikkaita syitä, valvontaviranomaiset ja sääntelyelimet, mukaan luettuina G20-ryhmä ja Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea, ovat yhtä mieltä siitä, että joidenkin rahoituslaitosten epäasianmukaiset palkka- ja palkkiorakenteet ovat olleet yksi riskinottoon vaikuttaneista tekijöistä. Palkka- ja palkkiopolitiikka, jossa kannustetaan ottamaan riskejä, jotka ylittävät laitoksen hyväksymän yleisen riskitason, voi heikentää hyvää ja tehokasta riskienhallintaa ja kannustaa liialliseen riskinottoon. Finanssimarkkinoiden vakausneuvoston kansainvälisesti hyväksymät ja omaksumat periaatteet hyvistä palkitsemiskäytännöistä, jäljempänä ”FSB-periaatteet”, ovat siksi erityisen tärkeitä.

(2) Luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/48/EY [4] edellytetään, että luottolaitoksilla on järjestelmät, strategiat, prosessit ja menetelmät niiden riskien hallintaan, joille ne altistuvat. Sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävyydestä 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/49/EY [5] mukaan tämä vaatimus koskee rahoitusvälineiden markkinoista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/39/EY [6] tarkoitettuja sijoituspalveluyrityksiä. Direktiivissä 2006/48/EY edellytetään, että toimivaltaiset viranomaiset tarkastelevat kyseisiä järjestelmiä, strategioita, prosesseja ja menetelmiä sekä määrittävät, riittävätkö luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen omat varat varmistamaan sellaisten riskien hyvän hallinnan ja kattamisen, joita kyseiseen laitokseen tai yritykseen kohdistuu tai saattaa kohdistua. Pankkiryhmiin sovelletaan konsolidoitua valvontaa, jota sovelletaan myös rahoitusalan holdingyhtiöihin ja niihin kuuluviin rahoituslaitoksiin kaikilla lainkäyttöalueilla.

(3) Sen estämiseksi, että huonosti suunnitellut palkka- ja palkkiorakenteet vaikuttaisivat haitallisesti hyvään riskienhallintaan ja yksittäisten henkilöiden riskinoton valvontaan, direktiivin 2006/48/EY vaatimuksia olisi täydennettävä siten, että luottolaitoksille ja sijoituspalveluyrityksille asetetaan nimenomainen velvollisuus luoda sellaisia henkilöstöryhmiä varten, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus kyseisen laitoksen tai yrityksen riskiprofiiliin, palkka- ja palkkiopolitiikka ja -käytännöt, jotka ovat sopusoinnussa tehokkaan riskienhallinnan kanssa, sekä pitää näitä yllä. Näihin henkilöstöryhmiin olisi kuuluttava ainakin ylimmän johdon, riskinottoa edellyttävissä tehtävissä toimivien, valvontatoiminnoissa työskentelevien henkilöiden ja kaikkien henkilöstön jäsenten, jotka kuuluvat kokonaispalkitsemisensa määrän, lisäeläke-etuuksia koskevat varaukset mukaan luettuina, perusteella samaan palkkaryhmään kuin ylempi johto ja riskinottoa edellyttävissä tehtävissä toimivat henkilöt.

(4) Koska liiallinen ja varomaton riskinotto voi heikentää luottolaitosten tai sijoituspalveluyritysten taloudellista vakautta ja horjuttaa pankkijärjestelmää, on tärkeää, että

[1] EUVL C 291, 1.12.2009, s. 1.
[2] Lausunto, annettu 20. tammikuuta 2010 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
[3] Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 7. heinäkuuta 2010 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 11. lokakuuta 2010.
[4] EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.
[5] EUVL L 177, 30.6.2006, s. 201.
[6] EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.

palkka- ja palkkiopolitiikkaa ja -käytäntöjä koskeva uusi velvollisuus pantaisiin yhdenmukaisella tavalla täytäntöön ja että se kattaisi kaikki palkkoihin ja palkkioihin liittyvät näkökohdat, myös lisäeläke-etuudet ja mahdolliset muut niiden kaltaiset etuudet. Tässä yhteydessä lisäeläke-etuuksilla olisi tarkoitettava vapaaehtoisia maksuja, jotka luottolaitos tai sijoituspalveluyritys myöntää yksittäiselle työntekijälle, jotka maksetaan eläkkeeseen tai eläkkeelle siirtymiseen liittyen ja jotka ovat rinnastettavissa muuttuvaan palkkio-osaan. Näin ollen on aiheellista määritellä selkeät hyvän palkka- ja palkkiopolitiikan periaatteet sen varmistamiseksi, että palkka- ja palkkiorakenne ei kannustaisi yksilöitä liialliseen riskinottoon tai edistäisi moraalikatoa ja että se on sovitettu kyseisen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen riskinottohalukkuuden, arvojen ja pitkän aikavälin etujen mukaiseksi. Palkat ja palkkiot olisi sovitettava rahoitusalan tehtävään järjestelmänä, jonka kautta taloudelliset resurssit jaetaan tehokkaasti taloudessa. Periaatteilla olisi erityisesti varmistettava, että muuttuvaa palkitsemista koskevan politiikansuunnittelussa huolehditaan siitä, että kannustimet sovitetaan luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen pitkän aikavälin etujen mukaisiksi ja että maksutavat lujittavat sen pääomapohjaa. Palkka- ja palkkiojärjestelmän tulosperusteisten osatekijöiden olisi myös lisättävä luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen palkka- ja palkkiorakenteiden oikeudenmukaisuutta. Periaatteissa olisi otettava huomioon, että luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset voivat soveltaa säännöksiä eri tavoin riippuen niiden koosta, sisäisestä organisaatiosta sekä niiden toiminnan luonteesta, laajuudesta ja monimutkaisuudesta ja että saattaa olla kohtuutonta vaatia, että direktiivin 2006/49/EY 20 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut sijoituspalveluyritykset noudattaisivat kaikkia näitä periaatteita. Sen varmistamiseksi, että palkka- ja palkkiopolitiikan suunnittelu integroidaan luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen riskienhallintaan, kunkin luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen hallintoelimen olisi valvontatehtävänsä perusteella vahvistettava yleisesti sovellettavat periaatteet ja tarkistettava ne säännöllisesti. Tässä yhteydessä hallintoelintä olisi voitava pitää sen valvontatehtävän perusteella valvontaelimenä tapauksen mukaan ja mikäli se kansallisen yhtiöoikeuden mukaan on mahdollista.

(5) Kokonsa, sisäisen organisaationsa sekä toimintansa luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden johdosta merkittävinä pidettäviä luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä olisi vaadittava perustamaan palkitsemisvaliokunta kiinteäksi osaksi niiden hallintorakennetta ja organisaatiota.

(6) Komission olisi tarkasteltava 1 päivään huhtikuuta 2013 mennessä palkitsemispolitiikan periaatteita ja kiinnitettävä erityishuomiota niiden tehokkuuteen, täytäntöönpanoon ja valvontaan sekä otettava tämän yhteydessä huomioon kansainvälinen kehitys, muun muassa finanssimarkkinoiden vakausneuvoston mahdolliset lisäehdotukset ja FSB-periaatteiden täytäntöönpano muissa valtioissa, muuttuvaa palkitsemista koskevan järjestelmän ja liiallisen riskinoton välinen yhteys mukaan luettuna.

(7) Palkitsemispolitiikassa olisi pyrittävä sovittamaan yhteen henkilöstön henkilökohtaiset tavoitteet ja kyseisen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen pitkän aikavälin edut. Palkka- ja palkkiojärjestelmän tulosperusteisten osatekijöiden arvioinnin olisi perustuttava pidemmän aikavälin suoritukseen, ja siinä olisi otettava huomioon suoritukseen liittyvät, toistaiseksi toteutumattomat riskit. Suoritusta olisi arvioitava monivuotisessa, vähintään 3–5-vuotisessa kehyksessä, jotta varmistettaisiin, että arviointi perustuu pidemmän aikavälin suoritukseen ja että palkka- ja palkkiojärjestelmän tulosperusteisten osatekijöiden tosiasiallinen maksaminen jakautuu luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen liiketoimintasyklille. Kannustimien yhdenmukaistamiseksi edelleen huomattavan osan näiden vaatimusten piiriin kuuluvan henkilöstön muuttuvasta palkitsemisesta olisi koostuttava luottolaitoksen osakkeista, luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen osakesidonnaisista välineistä kyseisen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen oikeudellisen rakenteen mukaan tai muun kuin listatun luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen kyseessä ollessa vastaavista muista kuin käteisvälineistä sekä tarvittaessa muista pitkän juoksuajan rahoitusvälineistä, joissa otetaan asianmukaisella tavalla huomioon kyseisen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen luottokelpoisuus. Olisi oltava mahdollista sisällyttää näihin välineisiin pääomainstrumentti, joka muutetaan omaksi pääomaksi tai josta kirjataan muuten arvonalennus, jos laitoksella on vakavia taloudellisia vaikeuksia. Mikäli kyseinen luottolaitos ei laske liikkeeseen pitkän juoksuajan rahoitusvälineitä, sen olisi saatava laskea liikkeeseen tämä huomattava osa muuttuvasta palkitsemisesta osakkeina ja osakesidonnaisina välineinä sekä vastaavina muina kuin käteisvälineinä. Jäsenvaltioiden tai niiden toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava tarvittaessa asettaa näiden välineiden tyyppiä ja rakennetta koskevia rajoituksia tai kieltää tietyt välineet.

(8) Liialliseen riskinottoon rohkaisevien kannustimien minimoimiseksi muuttuvan palkitsemisen olisi oltava tasapainoinen osa kokonaispalkitsemista. On olennaista, että henkilöstön kiinteä palkka muodostaa riittävän suuren osuuden palkan ja palkkioiden kokonaismäärästä, jotta pystytään noudattamaan täysin joustavaa muuttuvien palkkio-osien politiikkaa, jonka mukaisesti muuttuva palkkio-osa voidaan myös jättää maksamatta. Yhtenäisten palkka- ja palkkiokäytäntöjen varmistamiseksi koko alalle on aiheellista määrittää tietyt selkeät vaatimukset. Taatut muuttuvat palkkio-osat eivät ole sopusoinnussa hyvän riskienhallinnan tai ”palkkio tuloksesta” -periaatteen kanssa, ja ne olisi pääsääntöisesti kiellettävä.

(9) Huomattavaa osaa eli 40–60:ntä prosenttia muuttuvan palkkio-osan maksamisesta olisi lykättävä asianmukaiseksi katsotulle ajalle. Lykättävän osan olisi kasvettava merkittävästi palkkaa ja palkkiota saavan henkilön aseman tai vastuun mukaan. Huomattavan osan muuttuvasta palkkio-osasta olisi lisäksi koostuttava luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen osakkeista tai osakesidonnaisista välineistä kyseisen laitoksen tai yrityksen oikeudellisen rakenteen mukaan tai muun kuin listatun luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen kyseessä ollessa

vastaavista muista kuin käteisvälineistä sekä tarvittaessa muista pitkän juoksuajan rahoitusvälineistä, joissa otetaan asianmukaisella tavalla huomioon kyseisen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen luottokelpoisuus. Tässä yhteydessä suhteellisuusperiaate on erittäin tärkeä, sillä aina ei ehkä ole tarkoituksenmukaista soveltaa näitä vaatimuksia pieniin luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin. Ottaen huomioon käteisenä ja heti maksettavien muuttuvien palkkio-osien määrälle asetetut rajoitukset, sen muuttuvan palkkio-osan määrä, joka voidaan maksaa käteisenä tai käteiseen rinnastettavana suorituksena ja jota ei lykätä, olisi rajoitettava, jotta henkilöstön henkilökohtaiset tavoitteet ja luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen pitkän aikavälin edut voidaan sovittaa paremmin yhteen.

(10) Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten olisi varmistettava, että muuttuvan palkkio-osan kokonaismäärä ei rajoita niiden kykyä vahvistaa pääomapohjaa. Sen, kuinka paljon lisäpääomaa edellytetään, olisi oltava riippuvaista luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen senhetkisestä pääomatilanteesta. Tältä osin jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava muun muassa valtuudet rajoittaa muuttuvan palkkio-osan määrää tietyksi prosenttiosuudeksi kokonaisnettotuotoista silloin, kun palkitseminen on ristiriidassa terveen pääomapohjan ylläpitämisen kanssa.

(11) Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten olisi vaadittava henkilöstöä sitoutumaan siihen, ettei henkilöstö käytä henkilökohtaisia suojausstrategioita tai vakuuttamista palkka- ja palkkiojärjestelyissään siten, että järjestelyihin sisältyvä yhteensovitus laitoksen tai yrityksen riskien kanssa vähenisi.

(12) Valtion poikkeuksellisista väliintulotoimista hyötyvien yhteisöjen ensisijaisena tavoitteena olisi oltava pääomapohjan vahvistaminen ja veronmaksajien tuen takaisinmaksaminen. Nämä ensisijaiset tavoitteet olisi otettava huomioon mahdollisia muuttuvia palkkio-osia maksettaessa.

(13) Rahoituspalvelualan palkka- ja palkkiopolitiikasta 30 päivänä huhtikuuta 2009 annetussa komission suosituksessa [1] esitetyt moitteetonta palkka- ja palkkiopolitiikkaa koskevat periaatteet ovat yhdenmukaisia tässä direktiivissä esitettyjen periaatteiden kanssa ja täydentävät niitä.

(14) Palkkoja ja palkkioita koskevat säännökset eivät saisi vaikuttaa perussopimuksissa turvattujen perusoikeuksien täysimääräiseen toteutumiseen, etenkään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 153 artiklan 5 kohdan, kansallisen sopimus- ja työoikeuden yleisten periaatteiden tai osakkeenomistajien oikeuksia ja osallistumista koskevan lainsäädännön soveltamiseen sekä asianomaisen laitoksen hallinto- ja valvontaelinten yleisiin velvollisuuksiin eikä työmarkkinaosapuolten mahdolliseen oikeuteen tehdä ja panna täytäntöön työehtosopimuksia kansallisten lakien ja käytäntöjen mukaisesti.

(15) Nopean ja tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi toimivaltaisilla viranomaisilla olisi myös oltava valtuudet määrätä tai soveltaa taloudellisia tai muita seuraamuksia tai muita toimenpiteitä direktiivin 2006/48/EY säännösten rikkomisesta, mukaan luettuna säännös, jonka mukaan palkka- ja palkkiopolitiikan on oltava sopusoinnussa hyvän ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa. Toimenpiteiden ja seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Johdonmukaisuuden ja tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi komission olisi tarkasteltava jäsenvaltioissa eri puolilla unionia toteutettujen toimenpiteiden ja määrättyjen seuraamusten johdonmukaisuutta kokonaisuutena koko unionin näkökulmasta.

(16) Sen varmistamiseksi, että epäasianmukaisten palkka- ja palkkiorakenteiden aiheuttamia riskejä valvotaan tehokkaasti, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten palkka- ja palkkiopolitiikat ja -käytännöt olisi sisällytettävä direktiivin 2006/48/EY mukaiseen valvojien tekemään arvioon. Arviossa valvojien olisi arvioitava, ovatko palkka- ja palkkiopolitiikka ja -käytännöt omiaan kannustamaan henkilöstöä liialliseen riskinottoon. Lisäksi Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean olisi varmistettava, että luottolaitoksen toimintaa tosiasiallisesti johtavien henkilöiden soveltuvuuden arviointia varten on olemassa ohjeet.

(17) Rahoituslaitosten hallinto- ja ohjausjärjestelmistä sekä palkka- ja palkkiokäytännöistä 2 päivänä kesäkuuta 2010 annetussa komission vihreässä kirjassa tuodaan esiin eräitä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten hallinto- ja ohjausjärjestelmien puutteita, joihin olisi puututtava. Komissio esittää yhtenä ratkaisuna, että luottolaitoksen toimintaa tosiasiallisesti johtaviin henkilöihin liittyviä vaatimuksia olisi tiukennettava merkittävästi ja että heidän olisi oltava riittävän hyvämaineisia ja kokeneita ja myös heidän soveltuvuuttaan harjoittaa ammattitoimintaansa olisi arvioitava. Vihreässä kirjassa korostetaan myös tarvetta lisätä osakkeenomistajien osallistumista palkka- ja palkkiopolitiikan hyväksymiseen. Euroopan parlamentti ja neuvosto panevat merkille komission aikomuksen laatia tarvittaessa jatkotoimena säädösehdotuksia näistä kysymyksistä.

(18) Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten palkka- ja palkkiokäytäntöjen avoimuuden lisäämiseksi entisestään jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi kerättävä tietoa palkoista ja palkkioista voidakseen vertailla palkka- ja palkkiopolitiikan kehityssuuntia sellaisten määrällisten tietojen luokkien perusteella, joita nämä luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset joutuvat julkistamaan tämän direktiivin mukaisesti. Toimivaltaisten viranomaisten olisi toimitettava kyseiset tiedot Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitealle, jotta se voi suorittaa vastaavia arviointeja unionin tasolla.

[1] EUVL L 120, 15.5.2009, s. 22.

(19) Jotta edistettäisiin valvontatoimien yhtenäistämistä palkka- ja palkkiopolitiikkojen ja -käytäntöjen arvioinnissa sekä tiedonkeruun ja pankkialan palkka- ja palkkioperiaatteiden johdonmukaisen soveltamisen helpottamiseksi, Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean olisi laadittava ohjeita pankkialan hyvästä palkka- ja palkkiopolitiikasta. Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitean olisi osallistuttava tällaisten ohjeiden laadintaan siltä osin kuin niitä sovelletaan myös sellaisia henkilöitä koskevaan palkka- ja palkkiopolitiikkaan, jotka osallistuvat luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten harjoittamaan sijoituspalvelujen tarjontaan ja sijoitustoimintaan direktiivissä 2004/39/EY tarkoitetulla tavalla. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean olisi järjestettävä teknisiä standardeja koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoitava standardeista mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä. Komission olisi voitava tehdä lainsäädännöllisiä ehdotuksia, jossa finanssivalvontaa koskevan de Larosièren prosessin mukaisesti perustetulle pankkialaa käsittelevälle Euroopan valvontaviranomaiselle ja siinä määrin kuin on aiheellista arvopaperimarkkinoita käsittelevälle Euroopan valvontaviranomaiselle annetaan tehtäväksi laatia luonnoksia teknisiksi sääntely- ja täytäntöönpanostandardeiksi, joilla helpotetaan tiedonkeruuta ja pankkialan palkka- ja palkkioperiaatteiden johdonmukaista soveltamista ja jotka komissio hyväksyy.

(20) Koska huonosti suunnitellut palkka- ja palkkiopolitiikat ja kannustinjärjestelmät ovat omiaan lisäämään luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin kohdistuvia riskejä tasolle, jota ei voida pitää hyväksyttävänä, olisi toteutettava välittömästi korjaavia toimia ja tarvittaessa asianmukaisia oikaisutoimenpiteitä. Näin ollen on aiheellista varmistaa, että toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet määrätä asianomaisten yksiköiden tehtäväksi laadullisia tai määrällisiä toimenpiteitä, joiden tavoitteena on puuttua ongelmiin, joita on havaittu palkka- ja palkkiopolitiikoissa pilari 2:n mukaisessa valvojan kokonaisarviossa. Yhtenä toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä olevana laadullisena toimenpiteenä on vaatia luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä vähentämään riskiä, joka sisältyy niiden toimintaan, tuotteisiin ja järjestelmiin, myös tekemällä muutoksia palkka- ja palkkiojärjestelmiinsä tai jäädyttämällä muuttuvat palkkio-osat, jos nämä ovat ristiriidassa tehokkaan riskienhallinnan kanssa. Yhtenä määrällisenä toimenpiteenä on vaatia omien varojen lisäämistä.

(21) Hyvät hallintorakenteet, avoimuus ja ilmoitusvelvollisuus ovat oleellisia hyvien palkka- ja palkkiopolitiikkojen kannalta. Sen varmistamiseksi, että luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten palkka- ja palkkiojärjestelmät ja niihin liittyvä riski ovat markkinoiden kannalta riittävän läpinäkyviä, kyseisten luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten olisi julkistettava yksityiskohtaisia tietoja palkka- ja palkkiopolitiikastaan ja -käytännöistään sekä, luottamuksellisuussyistä, niiden henkilöiden osalta, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus kyseisen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen riskiprofiiliin, yhteenlasketut palkka- ja palkkiomäärät. Tämä tieto olisi annettava kaikkien sidosryhmien (osakkeenomistajat, työntekijät ja yleisö) saataville. Tämä velvollisuus ei saisi kuitenkaan rajoittaa yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY ([1]) soveltamista.

(22) Tässä direktiivissä säädettyjä palkkoja ja palkkioita koskevia säännöksiä olisi sovellettava ennen kunkin jäsenvaltion tosiasiallista täytäntöönpanopäivää tehtyjen sopimusten perusteella kyseisen päivämäärän jälkeen myönnettyihin tai maksettuihin palkkoihin ja palkkioihin, jotta taataan niiden vaikuttavuus ja jotta niiden soveltaminen ei aiheuttaisi syrjintää. Jotta tämän direktiivin tavoitteet ja erityisesti tehokkaan riskienhallinnan tavoite turvataan ajanjaksoina, joina rahoitusjärjestelmä on edelleen hyvin epävakaa, ja jotta estetään riski tässä direktiivissä säädettyjen palkkoja ja palkkioita koskevien säännösten kiertämisestä ennen niiden täytäntöönpanoa, näitä säännöksiä on lisäksi tarpeen soveltaa palkkoihin ja palkkioihin, jotka on myönnetty vuonna 2010 suoritetuista palveluista mutta joita ei ole vielä maksettu ennen kunkin jäsenvaltion tosiallista täytäntöönpanopäivää.

(23) Luottolaitokseen mahdollisesti kohdistuvien riskien arvioinnin tulisi johtaa tehokkaisiin valvontatoimiin. Sen vuoksi on tarpeen jatkaa valvontatoimien lähentämistä, jotta voidaan tukea valvontaviranomaisten yhteisiä päätöksiä ja varmistaa tasapuoliset kilpailuolosuhteet unionissa.

(24) Luottolaitosten, jotka sijoittavat uudelleenarvopaperistamisiin, on direktiivin 2006/48/EY mukaan noudatettava asianmukaista huolellisuutta myös suojattavien arvopaperistamisten ja näiden perustana olevien arvopaperistamattomien vastuiden osalta. Luottolaitosten olisi arvioitava, muodostavatko vakuudellisiin yritystodistusohjelmiin liittyvät saamiset uudelleenarvopaperistettuja vastuita, samoin kuin sellaisiin ohjelmiin liittyvät saamiset, joissa hankitaan ylimpään etuoikeusluokkaan kuuluvia erillisiä kokonaisten lainojen ryhmiä, joissa yksikään näistä lainoista ei ole arvopaperistettu tai uudelleenarvopaperistettu vastuu ja joissa lainojen myyjä tarjoaa kunkin sijoituksen osalta suojan suuririskisimmälle osalle. Jälkimmäisessä tilanteessa poolikohtaista likviditeettisopimusta ei olisi yleensä pidettävä uudelleenarvopaperistettuna vastuuna, koska se edustaa yhden omaisuuserien muodostaman poolin etuoikeusluokkaa (eli sovellettavaa kokonaisten lainojen ryhmää), joka ei sisällä arvopaperistettuja vastuita. Ohjelmanlaajuinen erillinen takaus, joka kattaa vain jotkin tappiot myyjän tarjoaman eri ryhmiä koskevan suojan ulkopuolelta, sitä vastoin yleensä merkitsisi, että riski, joka liittyy useiden omaisuuserien muodostamaan, vähintään yhden arvopaperistetun vastuun sisältävään ryhmään, olisi etuoikeusluokkiin jaettu ja siten uudelleenarvopaperistettu vastuu. Jos tällainen ohjelma kuitenkin rahoittaa itsensä kokonaan yhtä lajia edustavilla yritystodistuksilla ja jos joko ohjelmanlaajuinen erillinen

([1]) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

takaus ei ole uudelleenarvopaperistettu tai yritystodistus on täysin järjestävän luottolaitoksen tukema, niin että yritystodistuksiin sijoittaja on altis järjestäjän maksukyvyttömyysriskille eikä suojattaviin vastuuryhmiin tai omaisuuseriin liittyvälle riskille, tätä yritystodistusta ei yleensä olisi pidettävä uudelleenarvopaperistettuna vastuuna.

(25) Varovaista arvostusta koskevia direktiivin 2006/49/EY säännöksiä olisi sovellettava kaikkiin käypään arvoon arvostettaviin rahoitusvälineisiin riippumatta siitä, ovatko ne kyseisen laitoksen kaupankäyntivarastossa vai sen ulkopuolella. Olisi syytä täsmentää, että jos varovaista arvostusta soveltamalla saadaan kirjanpitoon tosiasiallisesti merkittyä arvoa pienempi kirjanpitoarvo, omista varoista olisi vähennettävä kyseisen erotuksen absoluuttinen arvo.

(26) Laitoksilla olisi oltava mahdollisuus valita, sovelletaanko sellaisiin arvopaperistamispositioihin, joiden riskipaino on tämän direktiivin mukaan laskettuna 1 250 prosenttia, pääomavaatimusta vai vähennetäänkö ne omista varoista, riippumatta siitä, ovatko kyseiset positiot kaupankäyntivarastossa vai sen ulkopuolella.

(27) Selvitysriskejä koskevia pääomavaatimuksia olisi sovellettava myös kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin selvitysriskeihin.

(28) Alulle panevilla tai järjestävillä laitoksilla ei tulisi olla mahdollisuutta kiertää sopimusvelvoitteet ylittävää tukea koskevaa kieltoa käyttämällä kaupankäyntivarastojaan tällaisen tuen tarjoamiseen.

(29) Rajoittamatta tässä direktiivissä nimenomaisesti vaadittujen tietojen antamista, tiedonantovelvollisuudella olisi pyrittävä siihen, että markkinaosapuolet saavat tarkat ja kattavat tiedot kunkin laitoksen riskiprofiilista. Laitoksia olisi sen vuoksi vaadittava antamaan lisätietoja, joita ei nimenomaisesti mainita tässä direktiivissä, kun tietojen antaminen on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

(30) Direktiivin 2006/48/EY yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi koko unionissa komissio ja Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea perustivat vuonna 2006 työryhmän (vakavaraisuusdirektiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä käsittelevä ryhmä), jolle annettiin tehtäväksi keskustella mainitun direktiivin täytäntöönpanoon liittyvistä kysymyksistä sekä etsiä niihin ratkaisuja. Työryhmän mukaan tietyt direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY tekniset säännökset vaativat vielä täsmentämistä. Sen vuoksi on aiheellista täsmentää kyseisiä säännöksiä.

(31) Jos arvopaperistamisposition ulkoisessa luottoluokituksessa on otettu huomioon sijoittavan laitoksen itsensä tarjoaman luottosuojan vaikutus, kyseisellä laitoksella ei tulisi olla mahdollisuutta hyötyä tähän suojaan perustuvasta alhaisemmasta riskipainosta. Tällöin arvopaperistamista ei saisi vähentää pääomasta, jos riskipaino voidaan määrittää muilla keinoin kyseisen position todellisen riskin mukaisesti ottamatta tällaista luottosuojaa huomioon.

(32) Laitoksia koskevaa tiedonantovelvollisuutta olisi tiukennettava merkittävästi arvopaperistamisen alalla. Vaatimuksissa olisi otettava huomioon myös kaupankäyntivarastoon kuuluvien arvopaperistamispositioiden riskit. Lisäksi laitoksen arvopaperistamistoimintoja koskevan riittävän avoimuuden varmistamiseksi tiedoista olisi käytävä ilmi, missä määrin laitos toimii järjestäjänä arvopaperistamista varten perustetuille erillisyhtiöille, ja se, onko mukana tiettyjä toisiinsa sidoksissa olevia yhteisöjä, sillä toisiinsa kiinteästi liittyvät osapuolet voivat merkitä jatkuvia riskejä kyseiselle laitokselle.

(33) Arvopaperistamispositioiden korkosopimusten erityisriskistä johtuvat pääomavaatimukset olisi sovitettava muuta rahoitustoimintaa koskevien pääomavaatimusten mukaisiksi, koska arvopaperistamispositioita käsitellään jälkimmäisissä vaatimuksissa eriytetymmällä ja riskiherkemmällä tavalla.

(34) Markkinariskiä koskevien pääomavaatimusten laskemiseen käytettäviä sisäisiä malleja koskevia vaatimuksia olisi tiukennettava, koska kyseisten mallien suorituskyky on viime aikoina ollut heikkoa. Niiden olisi erityisesti katettava paremmin kaupankäyntivarastoon sisältyvät luottoriskit. Lisäksi pääomavaatimuksiin olisi sisällyttävä stressitilanteisiin sovitettu osa, jolla tiukennetaan pääomavaatimuksia markkinaolosuhteiden vaikeutuessa ja pienennetään myötäsyklisyyspotentiaalia. Laitosten olisi myös suoritettava käänteisiä stressitestejä selvittääkseen, mitkä skenaariot saattavat uhata laitoksen elinkelpoisuutta, elleivät ne voi osoittaa testiä turhaksi. Koska arvopaperistamispositioita on viime aikoina ollut erityisen vaikea käsitellä sisäisiin malleihin perustuvilla menetelmillä, olisi rajoitettava laitosten mahdollisuutta mallintaa arvopaperistamiseen liittyviä riskejä, jotka sisältyvät kaupankäyntivarastoon, ja edellytettävä lähtökohtaisesti, että kaupankäyntivarastoon kuuluville arvopaperistamispositioille asetetaan standardoitu pääomavaatimus.

(35) Tässä direktiivissä säädetään rajoitetuista poikkeuksista tiettyjen korrelaatiokaupankäyntitoimien suhteen, joiden mukaisesti rahoituslaitoksen valvoja voi antaa rahoituslaitoksen laskea tiukkoihin vähimmäisvaatimuksiin perustuva kokonaisriskin pääomavaatimus. Tällaisissa tapauksissa rahoituslaitoksen olisi sovellettava näihin toimiin

pääomavaatimusta, joka on yhtä suuri kuin tämän kansainvälisesti kehitetyn lähestymistavan mukaisista pääomavaatimuksista suurempi ja joka on 8 prosenttia standardimittausmenetelmän mukaisesta erityisriskipääomavaatimuksesta. Siltä ei olisi vaadittava, että se soveltaa näihin vastuisiin ”riskin kasvusta johtuvaa pääomavaatimusta”, mutta ne olisi kuitenkin sisällytettävä sekä päivittäisiin todennäköisiin tappiolukuihin että stressitestattuihin todennäköisiin tappiolukuihin.

(36) Direktiivin 2006/48/EY 152 artiklassa edellytetään, että tietyillä luottolaitoksilla on 31 päivän joulukuuta 2006 ja 31 päivän joulukuuta 2009 välisillä kolmella 12 kuukauden jaksolla vähintään tiettyjä mainittuja vähimmäismääriä vastaavat omat varat. Pankkialan nykytilanteen valossa ja Baselin pankkivalvontakomitean vahvistamien vähimmäispääomaa koskevien siirtymäjärjestelyjen pidentämisen vuoksi on aiheellista jatkaa tätä vaatimusta rajoitetuksi ajanjaksoksi 31 päivään joulukuuta 2011 saakka.

(37) Jotta kohtuuttomat ja suhteettomat siirtymäkauden pääomavaatimusten toteuttamiskustannukset eivät vähentäisi luottolaitosten halukkuutta siirtyä sisäisten luottoluokitusten menetelmään, jäljempänä ”IRB-menetelmä”, tai kehittyneisiin mittaamismenetelmiin, IRB-menetelmään tai kehittyneisiin mittaamismenetelmiin 1 päivän tammikuuta 2010 jälkeen siirtyvien luottolaitosten, jotka ovat aikaisemmin laskeneet pääomavaatimuksensa muiden vähemmän kehittyneiden menetelmien mukaisesti, olisi voitava valvontaviranomaisen luvalla sallia käyttävän vähemmän kehittyneitä menetelmiä siirtymäkautena sovellettavan alarajan laskemiseen. Toimivaltaisten viranomaisten olisi valvottava tiiviisti markkinoitaan ja varmistettava tasapuoliset toimintaedellytykset kaikilla markkinoillaan ja markkinasegmenteillään ja torjuttava kilpailun vääristyminen sisämarkkinoilla.

(38) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen [1] 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja unionin edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja sen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen edellyttämien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne.

(39) Tämän direktiivin säännökset ovat osa finanssikriisistä johtuvaa uudistusprosessia. G20-ryhmän, finanssimarkkinoiden vakausneuvoston ja Baselin pankkivalvontakomitean päätelmien mukaisesti saattaa olla tarpeen toteuttaa lisäuudistuksia, jotka koskevat esimerkiksi tarvetta koota suhdannepuskureita, ”suhdannevarauksia”, perusteluja direktiivin 2006/48/EY mukaisten pääomavaatimusten laskennalle sekä lisätoimenpiteitä luottolaitoksia koskeville riskiperusteisille vaatimuksille, jotta rajoitetaan pankkijärjestelmän velkaantuneisuuden lisääntymistä. Asianmukaisen demokraattisen valvonnan varmistamiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi voitava osallistua prosessiin varhaisessa vaiheessa ja tehokkaasti.

(40) Komission olisi tarkasteltava direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY soveltamista varmistaakseen, että niiden säännöksiä sovelletaan tasapuolisesti siten, että luottolaitoksia ei syrjitä niiden oikeudellisen rakenteen tai omistajuusmallin perusteella.

(41) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti direktiivin 2006/48/EY teknisistä mukautuksista määritelmien selventämiseksi mainitun direktiivin yhtenäisen soveltamisen varmistamiseksi tai rahoitusmarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi; terminologian ja puitemääritelmien yhtenäistämiseksi myöhemmin annettujen asiaa koskevien säädösten kanssa; molemminpuolista tunnustamista mainitun direktiivin mukaan edellyttävien toimintojen luettelon sisällön laajentamiseksi tai terminologian mukauttamiseksi rahoitusmarkkinoiden kehitys huomioon ottaen; niiden alojen mukauttamiseksi, joiden osalta toimivaltaiset viranomaiset ovat velvollisia vaihtamaan tietoja; mainitun direktiivin omia varoja koskevien säännösten mukauttamiseksi vastaamaan kirjanpitostandardien tai unionin lainsäädännön kehitystä taikka valvontakäytäntöjen yhtenäistämisen osalta; vastuuryhmien luettelon laajentamiseksi, jotta vakiomenetelmät ja IRB-menetelmät ottaisivat huomioon rahoitusmarkkinoiden kehityksen; tiettyjen näiden vastuuryhmien kannalta olennaisten määrien mukauttamiseksi inflaation vaikutusten huomioimiseksi; taseen ulkopuolisten erien luettelon ja luokittelun mukauttamiseksi; sekä vastapuoliluottoriskin käsittelyä, riskin organisointia ja käsittelyä, vakiomenettelyjä ja IRB-menettelyjä, luottoriskin vähentämistä, arvopaperistamista, operatiivista riskiä, toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa tarkastelua ja arviointia sekä julkistamista koskevien erityismääräysten ja teknisten edellytysten mukauttamiseksi, jotta otetaan huomioon rahoitusmarkkinoiden tai kirjanpitostandardien tai unionin lainsäädännön kehitys taikka kehitys valvontakäytäntöjen yhtenäistämisen osalta. Komissiolle olisi myös siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti niiden toimenpiteiden osalta, joilla määritetään sellaisten äkillisten ja odottamattomien korkojen muutoksen suuruus, joilla on merkitystä toimivaltaisten viranomaisten direktiivin 2006/48/EY nojalla suorittamalle ei-kaupallisesta toiminnasta johtuvan riskin tarkastelulle ja arvioinnille; määrätä mainitun direktiivin mukaisen omien varojen vähimmäismäärän tai riskipainotusten tilapäisestä alentamisesta erityisten olosuhteiden huomioon ottamiseksi; selventää tiettyjen riskien rajaamista kyseisen direktiivin suuria riskejä koskevien säännösten soveltamisalan ulkopuolelle; ja mukauttaa edellytyksiä, joilla valvojat arvioivat direktiivin nojalla luottolaitoksen hankkijaehdokkaan soveltuvuutta sekä ehdotettujen hankintojen taloudellista järkevyyttä.

[1] EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

(42) Komissiolle olisi myös siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti direktiivin 2006/49/EY teknisistä mukautuksista määritelmien selventämiseksi mainitun direktiivin yhtenäisen soveltamisen varmistamiseksi tai rahoitusmarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi; direktiivin tiettyjen määräysten edellyttämien alkupääomaa koskevien määrien ja kaupankäyntivaraston pääomavaatimusten laskemista koskevien erityismäärien mukauttamiseksi, jotta talouden ja luotonannon alan kehitys otetaan huomioon; omia vaadittuja vähimmäispääomia koskeviin tiettyihin poikkeuksiin oikeutettujen sijoituspalveluyritysten luokkien mukauttamiseksi, jotta rahoitusmarkkinoiden kehitys otetaan huomioon; selventää vaatimusta, jonka mukaan sijoituspalveluyrityksillä olisi oltava omia varoja yksi neljäsosa edellisen vuoden kiinteistä välillisistä kustannuksista, jotta mainitun direktiivin yhdenmukainen soveltaminen varmistetaan; myöhemmin annettujen säädösten terminologian ja määritelmien yhdenmukaistamiseksi; eri riskiluokkien ja suurten riskien pääomavaatimusten laskemista, pääomavaatimusten laskemisen sisäisten mallien käyttöä ja kaupankäyntiä koskevien mainitun direktiivin teknisten määräysten mukauttamiseksi, jotta otetaan huomioon rahoitusmarkkinoiden tai riskinarvioinnin tai kirjanpitostandardien taikka unionin lainsäädännön kehitys, tai kehitys, joka koskee valvontakäytäntöjen yhtenäistämistä; sekä direktiivin 2004/39/EY soveltamisalaan liittyvien eri kysymysten tarkastelun tulosten huomioon ottamiseksi.

(43) Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi voitava vastustaa delegoitua säädöstä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaikaa olisi voitava pidentää kolmella kuukaudella. Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi voitava ilmoittaa muille toimielimille, etteivät ne aio vastustaa säädöstä. Tämä delegoitujen säädösten pikainen hyväksyminen on asianmukaista erityisesti silloin, kun on noudatettava määräaikoja, esimerkiksi silloin kun perussäädöksessä asetetaan komissiolle määräaikoja delegoitujen säädösten antamiseksi.

(44) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklaa koskevassa julistuksessa N:o 39, joka on 13 päivänä joulukuuta 2007 allekirjoitetun Lissabonin sopimuksen hyväksyneen hallitustenvälisen konferenssin päätösasiakirjan liitteenä, konferenssi pani merkille, että komissio aikoo vakiintuneen käytäntönsä mukaisesti jatkaa jäsenvaltioiden nimeämien asiantuntijoiden kuulemista valmistellessaan sellaisia rahoituspalvelualaa koskevia säädöksiä, jotka annetaan säädösvallan siirron nojalla.

(45) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli velvoittaa luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä harjoittamaan tehokkaan riskienhallinnan kanssa sopusoinnussa olevaa palkka- ja palkkiopolitiikkaa ja mukauttaa tiettyjä pääomavaatimuksia vastauksena finanssikriisiin, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

(46) Sen vuoksi direktiivejä 2006/48/EY ja 2006/49/EY olisi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2006/48/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2006/48/EY seuraavasti:

1) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) Lisätään alakohdat seuraavasti:

”40 a) ’uudelleenarvopaperistamisella’ tarkoitetaan arvopaperistamista, jossa arvopaperistettaviin omaisuuseriin liittyvä riski jaetaan etuoikeusluokkiin ja jossa vähintään yksi suojattavista eristä on arvopaperistamispositio;

40 b) ’uudelleenarvopaperistetulla positiolla’ tarkoitetaan uudelleenarvopaperistamisesta syntyvää omaisuuserää;”

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”49) lisäeläke-etuuksilla’ tarkoitetaan ylimääräisiä eläke-etuuksia, jotka luottolaitos myöntää vapaaehtoisesti työntekijälle osana kyseisen työntekijän muuttuvaa palkitsemista ja joihin eivät sisälly kertyneet etuudet, jotka työntekijä saa yrityksen yleisen eläkejärjestelmän ehtojen mukaan.”

2) Lisätään 11 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean on varmistettava, että luottolaitoksen toimintaa tosiasiallisesti johtavien henkilöiden sopivuuden arviointia varten on olemassa ohjeet.”

3) Muutetaan 22 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että jokaisessa luottolaitoksessa on toimiva päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelmä, joka muodostuu selkeästä organisaatiorakenteesta, jossa vastuualueet on määritelty yksityiskohtaisesti, läpinäkyvästi ja kattavasti, tehokkaista prosesseista sellaisten riskien tunnistamiseksi, hallinnoimiseksi, seuraamiseksi ja raportoimiseksi, joille se on tai saattaa olla alttiina, riittävistä sisäisen valvonnan menetelmistä, mukaan lukien luotettavat hallinto- ja laskentamenetelmät, sekä palkka- ja palkkiopolitiikasta ja -käytännöistä, jotka ovat sopusoinnussa hyvän ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa ja edistävät sitä.”

b) Lisätään kohdat seuraavasti:

"3. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä liitteessä XII olevan 2 osan 15 kohdan f alakohdassa vahvistettujen tietojen julkistamista koskevien kriteerien mukaisesti kerättyjä tietoja palkka- ja palkkiopolitiikan kehityssuuntien ja käytäntöjen vertailemiseen. Toimivaltainen viranomainen toimittaa nämä tiedot Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitealle.

4. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean on varmistettava, että hyvästä palkka- ja palkkiopolitiikasta on olemassa liitteessä V olevassa 23 ja 24 kohdassa esitettyjen periaatteiden mukaiset ohjeet. Näissä ohjeissa on myös otettava huomioon rahoituspalvelualan palkka- ja palkkiopolitiikasta 30 päivänä huhtikuuta 2009 annetussa komission suosituksessa (*) esitetyt moitteetonta palkka- ja palkkiopolitiikkaa koskevat periaatteet.

Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean on myös muun ohella varmistettava, että on olemassa ohjeet, joissa

a) vahvistetaan erityisperusteet kokonaispalkitsemisen kiinteiden ja muuttuvien osien asianmukaisten suhteiden määrittämiseksi liitteessä V olevan 23 kohdan l alakohdassa tarkoitetulla tavalla;

b) yksilöidään välineet, joita voidaan käyttää liitteessä V olevan 23 kohdan o alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuina instrumentteina, joissa otetaan asianmukaisella tavalla huomioon mainitun liitteen 23 kohdan o alakohdassa tarkoitettu luottolaitoksen luottokelpoisuus.

Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitean on läheisessä yhteistyössä Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean kanssa varmistettava, että sellaisiin henkilöstöluokkiin sovellettavasta palkka- ja palkkiopolitiikasta on olemassa ohjeet, jotka osallistuvat direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa tarkoitettuihin sijoituspalvelujen tarjontaan ja sijoitustoiminnan harjoittamiseen.

Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea vertailee toimivaltaisten viranomaisten 3 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen perusteella palkka- ja palkkiokäytäntöjä unionin tasolla.

5. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on kerättävä kustakin luottolaitoksesta tiedot niiden henkilöiden lukumäärästä, jotka ansaitsevat vähintään miljoona euroa, ja näiden henkilöiden liiketoiminta-alasta sekä palkan, tulospalkkioiden, pitkän aikavälin palkkioiden ja laitoksen maksettavien eläkemaksujen keskeisistä perusteista. Nämä tiedot toimitetaan Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitealle, joka julkistaa ne kaikkien kotijäsenvaltioiden osalta koostetusti käyttäen yhteistä raportointikaavaa. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea voi laatia ohjeita helpottamaan tämän kohdan täytäntöönpanoa ja varmistamaan kerättyjen tietojen yhdenmukaisuuden.

_____

(*) EUVL L 120, 15.5.2009, s. 22."

4. Lisätään 54 artiklaan kohta seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden asianomaisilla toimivaltaisilla viranomaisilla on ensimmäistä kohtaa sovellettaessa valtuudet määrätä tai soveltaa taloudellisia ja muita seuraamuksia tai muita toimenpiteitä. Seuraamusten tai toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia."

5) Korvataan 57 artiklan ensimmäisen kohdan r alakohta seuraavasti:

"r) arvopaperistamispositiot, joiden riskipaino on 1 250 prosenttia tämän direktiivin mukaisesti laskettuina, ja kaupankäyntivarastoon kuuluvat arvopaperistamispositiot, joiden riskipaino olisi 1 250 prosenttia, jos niitä ei luettaisi kyseisen luottolaitoksen kaupankäyntivarastoon.".

6) Lisätään 64 artiklaan kohta seuraavasti:

"5. Luottolaitosten on sovellettava direktiivin 2006/49/EY liitteessä VII olevan B osan vaatimuksia kaikkiin käypään arvoon arvostettaviin omaisuuseriinsä laskiessaan omien varojen määrää ja vähennettävä 57 artiklan a–c a alakohdan erien kokonaismäärästä, josta on vähennetty i–k alakohdan erät, mahdollisesti tarvittavien uusien arvonoikaisujen kokonaismäärä. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea laatii tämän säännöksen soveltamisen yksityiskohtia koskevat ohjeet."

7) Korvataan 66 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Edellä olevan 57 artiklan l–r alakohdan erien kokonaismäärä on vähennettävä puoliksi kyseisen artiklan ensimmäisen kohdan a–c a alakohdan erien kokonaismäärästä, josta on vähennetty kyseisen artiklan i–k alakohdan erät, ja puoliksi kyseisen artiklan d–h alakohdan erien kokonaismäärästä sen jälkeen, kun tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä rajoituksia on sovellettu. Jos puolet 57 artiklan l–r alakohdan erien kokonaismäärästä ylittää d–h alakohdan erien kokonaismäärän, ylijäävä osa vähennetään kyseisen artiklan a–c a alakohdan erien kokonaismäärästä, josta on vähennetty kyseisen artiklan i–k alakohdan erät.

Edellä 57 artiklan r alakohdassa tarkoitettuja eriä ei vähennetä, jos ne on sisällytetty 75 artiklaa sovellettaessa lasketuun riskipainotettujen erien yhteismäärään tässä direktiivissä täsmennetyllä tavalla tai pääomavaatimusten laskentaan direktiivin 2006/49/EY liitteessä I tai V täsmennetyllä tavalla."

8) Korvataan 75 artiklan b ja c alakohta seuraavasti:

”b) kaupankäyntivarastoon liittyvän positioriskin ja vastapuoliriskin osalta sekä, siltä osin kuin on sallittua ylittää 111–117 artiklassa säädetyt rajoitukset nämä rajoitukset ylittävien suurten riskikeskittymien osalta, direktiivin 2006/49/EY 18 artiklan ja 28–32 artiklan mukaisesti määritetyt pääomavaatimukset;

c) kaikkeen liiketoimintaan liittyvän valuuttariskin, selvitysriskin ja hyödykeriskin osalta direktiivin 2006/49/EY 18 artiklan mukaisesti määritetyt pääomavaatimukset;”

9) Korvataan 101 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Järjestävä luottolaitos tai sellainen alulle paneva luottolaitos, joka on soveltanut arvopaperistamisen osalta 95 artiklaa riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskennassa tai myynyt rahoitusvälineitä kaupankäyntivarastostaan arvopaperistamista varten perustetulle erillisyhtiölle siten, että sitä ei enää vaadita pitämään omia varoja kyseisten rahoitusvälineiden riskiä varten, ei saa tarjota arvopaperistamiselle sopimusvelvoitteensa ylittävää tukea vähentääkseen todellisia tai mahdollisia tappioita sijoittajille.”

10) Muutetaan 136 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 kohdan toiseen alakohtaan alakohdat seuraavasti:

”f) ne voivat vaatia luottolaitoksia rajoittamaan muuttuvan palkkio-osan määrän tietyksi prosenttiosuudeksi kokonaisnettotuotoista, jos palkkiomäärä on ristiriidassa terveen pääomapohjan kanssa;

g) ne voivat vaatia luottolaitoksia käyttämään nettovoittoja pääomapohjan lujittamiseen.”

b) Lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Määritettäessä omien varojen asianmukaista tasoa 124 artiklan mukaisen tarkastelun ja arvioinnin perusteella toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, onko välttämätöntä asettaa vähimmäistason lisäksi erityinen vakavaraisuusvaatimus luottolaitokseen kohdistuvien tai mahdollisesti kohdistuvien riskien kattamiseksi, ottaen huomioon seuraavat seikat:

a) 123 artiklassa tarkoitettuun luottolaitosten pääomanhallintaprosessiin liittyvät määrälliset ja laadulliset näkökohdat;

b) 22 artiklassa tarkoitetut luottolaitosten järjestelmät, prosessit ja menetelmät;

c) 124 artiklan mukaisesti suoritetun tarkastelun ja arvioinnin tulos.”

11) Korvataan 145 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Luottolaitosten on vahvistettava viralliset toimintaperiaatteet 1 ja 2 kohdan mukaisen tiedonantovelvollisuuden noudattamiseksi ja niillä on oltava toimintaperiaatteet julkistettavien tietojen asianmukaisuuden arvioimiseksi, mukaan lukien niiden tietojen todentaminen ja julkistamistiheys. Luottolaitoksilla on oltava toimintaperiaatteet myös sen seikan arvioimiseksi, antavatko niiden julkistamat tiedot markkinaosapuolille kattavan käsityksen niiden riskiprofiilista.

Jos julkistetut tiedot eivät anna markkinaosapuolille kattavaa käsitystä riskiprofiilista, luottolaitosten on julkistettava tiedot, jotka tarvitaan 1 kohdassa vaadittujen tietojen lisäksi. Niiden edellytetään kuitenkin julkistavan ainoastaan sellaiset tiedot, jotka ovat liitteessä XII olevassa 1 osassa vahvistettujen tietojen julkistamisen teknisten kriteerien mukaan olennaisia eivätkä liikesalaisuuksia tai luottamuksellisia tietoja.”

12) Korvataan VI osaston otsikko seuraavasti:

”**DELEGOIDUT SÄÄDÖKSET JA TÄYTÄNTÖÖNPANOVALTUUDET**”

13) Muutetaan 150 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Rajoittamatta omien varojen osalta ehdotusta, joka komission on esitettävä 62 artiklan nojalla, tekniset mukautukset seuraavien seikkojen osalta tehdään 151 a artiklan mukaisesti delegoiduilla säädöksillä ja 151 b ja 151 c artiklan ehtoja noudattaen:

a) määritelmien selventäminen tämän direktiivin yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi;

b) määritelmien selventäminen rahoitusmarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi tätä direktiiviä sovellettaessa;

c) sanaston yhdenmukaistaminen ja määritelmien muotoilu yhdenmukaiseksi luottolaitoksia ja niihin liittyviä seikkoja koskevan uuden lainsäädännön kanssa;

d) edellä 23 ja 24 artiklassa tarkoitetun ja liitteessä I olevan luettelon sisällön laajentaminen tai luettelossa käytetyn sanaston muuttaminen rahoitusmarkkinoiden kehityksen mukaisesti;

e) alat, joilla toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava 42 artiklassa lueteltuja tietoja;

f) tekniset mukautukset 56–67 artiklaan ja 74 artiklaan tilinpäätösstandardien kehityksen tai unionin lainsäädännön vaatimusten huomioon ottamiseksi tai valvontakäytäntöjen lähentämisen osalta;

g) edellä 79 ja 86 artiklassa esitetyn riskiluokkien luettelon muuttaminen rahoitusmarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi;

h) edellä 79 artiklan 2 kohdan c alakohdassa, 86 artiklan 4 kohdan a alakohdassa ja liitteessä VII olevan 1 osan 5 kohdassa ja 2 osan 15 kohdassa määritellyt määrät inflaation vaikutusten huomioon ottamiseksi;

i) liitteessä II ja IV olevien taseen ulkopuolisten erien luettelo ja jaottelu;

j) muutokset liitteiden III ja V–XII säännöksiin rahoitusmarkkinoiden, varsinkin uusien rahoitustuotteiden kehityksen tai unionin lainsäädännön huomioon ottavissa tilinpäätösstandardeissa tai -vaatimuksissa tapahtuvan kehityksen huomioon ottamiseksi tai valvontakäytäntöjen lähentämisen osalta.

1a. Seuraavat toimenpiteet hyväksytään 151 artiklan 2 a kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen:

a) tekniset mukautukset 2 artiklassa olevaan luetteloon;

b) edellä 9 artiklassa säädetyn perustamispääoman määrän muuttaminen taloudellisen ja rahoitusalan kehityksen mukaisesti."

b) Muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) Korvataan ensimmäisen alakohdan johdantokappale seuraavasti:

"Komissio voi säätää seuraavat toimenpiteet:"

ii) Korvataan toinen alakohta seuraavasti:

"Ensimmäisen alakohdan a, b, c ja f alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet hyväksytään 151 a artiklan mukaisesti delegoiduilla säädöksillä ja 151 b ja 151 c artiklan ehtoja noudattaen. Ensimmäisen alakohdan d ja e alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet hyväksytään 151 artiklan 2 a kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen."

14) Poistetaan 151 artiklan 2 ja 3 kohta.

15) Lisätään artiklat seuraavasti:

"151 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle neljän vuoden ajaksi 15 päivästä joulukuuta 2010 lukien valta antaa 150 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettuja delegoituja säädöksiä. Komissio esittää siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään kuusi kuukautta ennen neljän vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto peruuta siirtoa 151 b artiklan mukaisesti.

2. Heti kun komissio on hyväksynyt delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Komissiolle siirrettyyn valtaan antaa delegoituja säädöksiä sovelletaan 151 b ja 151 c artiklassa säädettyjä ehtoja.

151 b artikla

Säädösvallan siirron peruuttaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 150 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetun säädösvallan siirron.

2. Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, pyrkii ilmoittamaan asiasta toiselle toimielimelle ja komissiolle kohtuullisessa ajassa ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee.

3. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempänä, siinä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta aiemmin annettujen delegoitujen säädösten voimassaoloon. Se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

151 c artikla

Delegoitujen säädösten vastustaminen

1. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa delegoitua säädöstä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaikaa pidennetään kolmella kuukaudella.

2. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole 1 kohdassa tarkoitetun määräajan päättyessä vastustanut delegoitua säädöstä, se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja se tulee voimaan siinä mainittuna päivänä. Delegoitu säädös voidaan julkaista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja se voi tulla voimaan ennen kyseisen määräajan päättymistä, jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat molemmat ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa kyseistä säädöstä.

3. Jos joko Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa delegoitua säädöstä 1 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa, se ei tule voimaan. Säädöstä vastustava toimielin esittää Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 296 artiklan mukaisesti syyt, miksi se vastustaa delegoitua säädöstä."

16) Lisätään 152 artiklaan kohdat seuraavasti:

”5 a. Luottolaitoksilla, jotka laskevat riskipainotettujen erien yhteismäärän 84–89 artiklan mukaisesti, on oltava 31 päivään joulukuuta 2011 saakka vähintään 5 c tai tarvittaessa 5 d kohdassa mainittuja määriä vastaavat omat varat.

5 b. Luottolaitoksilla, jotka laskevat operatiivisen riskin pääomavaatimuksensa käyttämällä 105 artiklassa tarkoitettua kehittynyttä mittaamismenetelmää, on oltava 31 päivään joulukuuta 2011 saakka vähintään 5 c kohdassa tai tarvittaessa 5 d kohdassa mainittuja määriä vastaavat omat varat.

5 c. Edellä 5 a ja 5 b kohdassa tarkoitetun määrän on oltava 80 prosenttia siitä omien varojen vähimmäismäärästä, joka luottolaitokselta vaadittaisiin direktiivin 93/6/ETY 4 artiklan ja direktiivin 2000/12/EY nojalla, sellaisina kuin niitä sovellettiin ennen 1 päivää tammikuuta 2007.

5 d. Jäljempänä 5 e kohdassa tarkoitettujen luottolaitosten osalta 5 a ja 5 b kohdassa tarkoitettu määrä voi toimivaltaisten viranomaisten luvalla olla 80 prosenttia siitä omien varojen vähimmäismäärästä, joka noilta luottolaitoksilta vaadittaisiin 78–83 artiklan, 103 tai 104 artiklan ja direktiivin 2006/49/EY nojalla, sellaisena kuin niitä sovelletaan ennen 1 päivää tammikuuta 2011.

5 e. Luottolaitos voi soveltaa 5 d kohtaa ainoastaan, jos se alkoi käyttää IRB-menetelmää tai kehittyneitä mittaamismenetelmiä pääomavaatimustensa laskemiseen 1 päivänä tammikuuta 2010 tai sen jälkeen.”

17) Korvataan 154 artiklan 5 kohta seuraavasti:

”5. Keskimääräinen riskipainotettu tappio-osuus kaikkien asuinkiinteistövakuudellisten vähittäisvastuiden osalta, jotka eivät ole keskushallinnon takaamia, ei saa olla alle 10 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2012 asti.”

18) Lisätään 156 artiklaan kolmannen kohdan jälkeen kohdat seuraavasti:

”Komissio tarkastelee 1 päivään huhtikuuta 2013 mennessä palkka- ja palkkiopolitiikkaa koskevia säännöksiä, muun muassa liitteissä V ja XII olevia säännöksiä, ja raportoi niistä kiinnittäen erityishuomiota niiden tehokkuuteen, täytäntöönpanoon ja valvontaan sekä ottaa tämän yhteydessä huomioon kansainvälisen kehityksen. Tarkastelussa määritetään mahdolliset puutteet, joita aiheutuu suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta näihin säännöksiin. Komissio toimittaa kyseisen kertomuksen mahdollisine ehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Johdonmukaisuuden ja tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi komissio tarkastelee 54 artiklan täytäntöönpanoa eri puolilla unionia määrättävien ja sovellettavien seuraamusten ja muiden toimenpiteiden johdonmukaisuuden osalta sekä antaa tarvittaessa ehdotuksia asiasta.

Arvioilla, joita komissio tekee tämän direktiivin soveltamisesta, on varmistettava, että sen soveltaminen ei johda luottolaitosten ilmeiseen eriarvoiseen kohteluun niiden oikeudellisen rakenteen tai omistajuusmallin perusteella.

Pääomaan sovellettavan vakavaraisuusvalvonnan johdonmukaisuuden varmistamiseksi komissio tarkastelee, onko asianmukaista viitata 66 artiklan 1 a kohdan a alakohdassa ja liitteessä V olevan 23 kohdan o alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin, heti kun se alkaa omasta aloitteestaan tarkastella 56–67 artiklassa säädettyä pääomainstrumenttien määritelmää.”

19) Lisätään artikla seuraavasti:

”156 a artikla

Komissio tarkastelee 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä, onko aiheellista tehdä muutoksia, joilla tämän direktiivin liite IX saatetaan vastaamaan arvopaperistamispositioita koskevista luottolaitosten pääomavaatimuksista tehtyjä kansainvälisiä sopimuksia, ja antaa asiasta kertomuksen. Komissio toimittaa tämän kertomuksen ja siihen mahdollisesti liittyvät lainsäädäntöehdotukset Euroopan parlamentille ja neuvostolle.”

20) Muutetaan liitteet tämän direktiivin liitteen I mukaisesti.

2 artikla

Direktiivin 2006/49/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2006/49/EY seuraavasti:

1) Lisätään 3 artiklan 1 kohdan ensimmäiseen alakohtaan alakohta seuraavasti:

”t) ’arvopaperistamispositiolla’ ja ’uudelleenarvopaperistetulla positiolla’ tarkoitetaan direktiivissä 2006/48/EY määriteltyjä arvopaperistamispositiota ja uudelleenarvopaperistettua positiota.”

2) Korvataan 17 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale seuraavasti:

”Kun laitos laskee riskipainotettujen saamisten yhteismäärää direktiivin 2006/48/EY 84–89 artiklan mukaisesti tämän direktiivin liitteen II soveltamista varten, sovelletaan direktiivin 2006/48/EY liitteessä VII olevan 1 osan 36 kohdan mukaisessa laskennassa seuraavia periaatteita:”

3) Korvataan 18 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

"a) kaupankäyntivarastoa koskevat pääomavaatimukset, jotka lasketaan 28–32 artiklassa säädettyjen menetelmien ja vaihtoehtojen sekä liitteiden I, II ja VI sekä soveltuvin osin liitteen V mukaisesti, ja muuta kuin kaupankäyntivarastoa koskevat pääomavaatimukset, jotka lasketaan liitteessä II olevien 1–4 kohdan mukaisesti;"

4) Korvataan VIII luvun 2 jakson otsikko seuraavasti:

"Delegoidut säädökset ja täytäntöönpanovaltuudet"

5) Korvataan 41 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet hyväksytään 42 a artiklan mukaisesti delegoiduilla säädöksillä ja 42 b ja 42 c artiklan ehtoja noudattaen."

6) Poistetaan 42 artiklan 2 kohta.

7) Lisätään artiklat seuraavasti:

"42 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle neljän vuoden ajaksi 15 päivästä joulukuuta 2010 lukien valta antaa 41 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä. Komissio esittää siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään kuusi kuukautta ennen neljän vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto peruuta siirtoa 42 b artiklan mukaisesti.

2. Heti kun komissio on hyväksynyt delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Komissiolle siirrettyyn valtaan antaa delegoituja säädöksiä sovelletaan 42 b ja 42 c artiklassa säädettyjä ehtoja.

42 b artikla

Säädösvallan siirron peruuttaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 41 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron.

2. Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, pyrkii ilmoittamaan asiasta toiselle toimielimelle ja komissiolle kohtuullisessa ajassa ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee.

3. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempänä, siinä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta aiemmin annettujen delegoitujen säädösten voimassaoloon. Se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

42 c artikla

Delegoitujen säädösten vastustaminen

1. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa delegoitua säädöstä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaikaa pidennetään kolmella kuukaudella.

2. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole 1 kohdassa tarkoitetun määräajan päättyessä vastustanut delegoitua säädöstä, se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja se tulee voimaan siinä mainittuna päivänä. Delegoitu säädös voidaan julkaista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja se voi tulla voimaan ennen kyseisen määräajan päättymistä, jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat molemmat ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa kyseistä säädöstä.

3. Jos joko Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa delegoitua säädöstä 1 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa, se ei tule voimaan. Säädöstä vastustava toimielin esittää Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 296 artiklan mukaisesti syyt, miksi se vastustaa delegoitua säädöstä."

8) Korvataan 47 artikla seuraavasti:

"Luottolaitokset, joiden erityinen riskimalli on hyväksytty ennen 1 päivää tammikuuta 2007 liitteessä V olevan 1 kohdan mukaisesti, voivat 30 päivään joulukuuta 2011 asti tai toimivaltaisten viranomaisten tapauskohtaisesti vahvistamaan aikaisempaan päivämäärään asti soveltaa kyseisen riskimallin osalta direktiivin 93/6/ETY liitteessä VIII olevaa 4 ja 8 kohtaa sellaisina kuin ne olivat ennen 1 päivää tammikuuta 2007."

9) Muutetaan liitteet tämän direktiivin liitteen II mukaisesti.

3 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan:

a) 1 artiklan 3, 4, 16 ja 17 kohdan sekä liitteessä I olevien 1 kohdan, 2 kohdan c alakohdan, 3 kohdan ja 5 kohdan b alakohdan iii alakohdan osalta 1 päivään tammikuuta 2011 mennessä; ja

b) muiden kuin a alakohdassa mainittujen säännösten osalta 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä.

Tässä kohdassa tarkoitetuissa jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Liitteessä I olevan 1 kohdan noudattamisen edellyttämissä laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä on vaadittava, että luottolaitokset soveltavat näissä säädöksissä säädettyjä periaatteita

i) ennen kunkin jäsenvaltion tosiasiallista täytäntöönpanopäivää tehtyjen sopimusten perusteella kyseisen päivämäärän jälkeen myönnettyihin tai maksettuihin palkkoihin ja palkkioihin; ja

ii) vuonna 2010 suoritettujen palvelujen osalta palkkoihin ja palkkioihin, jotka on myönnetty mutta joita ei ole vielä maksettu ennen kunkin jäsenvaltion tosiallista täytäntöönpanopäivää.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Kertomus

Kun otetaan huomioon Baselin kehyksen kansainvälinen luonne ja vaarat, joita aiheutuu siitä, että omien varojen riittävyyttä koskevia mainitun kehyksen muutoksia ei panna täytäntöön samanaikaisesti keskeisillä lainkäyttöalueilla, komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 kertomuksen siitä, kuinka omien varojen riittävyyttä koskevaan kehykseen tehtyjen muutosten kansainvälinen täytäntöönpano on edennyt, ja liittää siihen tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia.

5 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

6 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltiolle.

Tehty Strasbourgissa 24 päivänä marraskuuta 2010.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
J. BUZEK	O. CHASTEL

LIITE I

Muutetaan direktiivin 2006/48/EY liitteet V, VI, VII, IX ja XII seuraavasti:

1) Lisätään liitteeseen V jakso seuraavasti:

”11. PALKKA- JA PALKKIOPOLITIIKKA

23. Luottolaitosten laatiessa ja soveltaessa sellaisia henkilöstöryhmiä koskevaa palkka- ja palkkiopolitiikkaa, mukaan lukien palkat ja lisäeläke-etuudet, joihin kuuluvat ylin johto, riskinottoa edellyttävissä tehtävissä toimivat, valvontatoiminnoissa työskentelevät sekä kaikki henkilöstön jäsenet, jotka kuuluvat palkkansa ja palkkioidensa kokonaismäärän perusteella samaan palkkaryhmään kuin ylin johto ja riskinottoa edellyttävissä tehtävissä toimivat ja joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus niiden riskiprofiiliin, luottolaitosten on noudatettava seuraavia periaatteita tavalla ja siinä laajuudessa, joka on oikeassa suhteessa niiden kokoon, sisäiseen organisaatioon sekä toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen:

a) palkka- ja palkkiopolitiikka on sopusoinnussa hyvän ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa ja edistää sitä eikä rohkaise liialliseen riskinottoon, joka ylittäisi luottolaitoksen hyväksymän riskitason;

b) palkka- ja palkkiopolitiikka noudattaa luottolaitoksen liiketoimintastrategiaa, tavoitteita, arvoja ja pitkän aikavälin etuja, ja se sisältää eturistiriitojen välttämiseen tähtääviä toimenpiteitä;

c) luottolaitoksen hallintoelin valvontatehtävänsä perusteella hyväksyy ja säännöllisesti arvioi palkka- ja palkkiopolitiikan yleiset periaatteet ja vastaa sen täytäntöönpanosta;

d) riippumattomalla sisäisellä tarkastuksella arvioidaan vähintään vuosittain keskitetysti, että hallintoelimen valvontatehtävänsä perusteella hyväksymää palkka- ja palkkiopolitiikkaa ja niitä koskevia menettelyjä on noudatettu;

e) valvontatoiminnoissa työskentelevät henkilöt ovat riippumattomia valvonnassaan olevista liiketoiminta-yksiköistä, heillä on asianmukainen toimivalta ja he saavat palkan tehtäviinsä liittyvien tavoitteiden saavuttamisen perusteella riippumatta siitä, millainen on heidän valvonnassaan olevien liiketoiminta-alueiden tulos;

f) jäljempänä 24 kohdassa tarkoitettu palkitsemisvaliokunta tai, jos sellaista komiteaa ei ole perustettu, luottolaitoksen hallintoelin valvontatehtävänsä perusteella valvoo suoraan riskienhallinnasta ja valvonta-toiminnoista vastaavien ylimpien toimihenkilöiden palkkoja ja palkkioita;

g) jos kyseessä on suoritusperusteinen palkka tai palkkio, sen kokonaismäärä perustuu kokonaisarvioon asianomaisen henkilön ja asianomaisen liiketoimintayksikön suorituksesta ja luottolaitoksen kokonais-tuloksesta, ja kun arvioidaan yksittäistä suoritusta, otetaan huomioon taloudelliset ja muut perusteet;

h) tulosta arvioidaan monivuotisessa yhteydessä sen varmistamiseksi, että arviointi perustuu pidemmän aikavälin tulokseen ja että palkka- ja palkkiojärjestelmän suoritusperusteisten osatekijöiden tosiasiallinen maksaminen kattaa sellaisen ajanjakson, jossa otetaan huomioon luottolaitoksen liiketoiminnan perus-sykli ja sen liiketoimintariskit;

i) muuttuvien palkkioiden kokonaismäärä ei rajoita luottolaitoksen kykyä vahvistaa pääomapohjaa;

j) taattu muuttuva palkkio on poikkeus, ja sitä maksetaan vain palkattaessa uutta henkilöstöä ja ainoastaan työsuhteen ensimmäisenä vuonna;

k) valtion poikkeuksellisista väliintulotoimista hyötyvissä luottolaitoksissa:

i) muuttuva palkkio-osa on ehdottomasti rajattu tiettyyn prosenttiosuuteen nettotuotoista, kun sen määrä on ristiriidassa terveen pääomapohjan ja oikea-aikaisen valtiontuesta luopumisen kanssa;

ii) asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava luottolaitoksia järjestelemään palkat ja palkkiot uudelleen siten, että ne sovitetaan yhteen hyvän riskienhallinnan ja pitkän aikavälin kasvun kanssa, ja asetettava tarvittaessa rajat luottolaitoksen toimintaa tosiasiallisesti 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla johtavassa asemassa olevien henkilöiden palkoille ja palkkioille;

iii) luottolaitoksen toimintaa tosiasiallisesti 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla johtaville henkilöille ei makseta muuttuvia palkkio-osia, paitsi jos se on perusteltua;

l) kokonaispalkitsemisen kiinteät ja muuttuvat osat tasapainotetaan asianmukaisesti keskenään ja riittävän suuri osuus kokonaispalkitsemisesta säilytetään kiinteänä, jotta pystytään noudattamaan täysin joustavaa muuttuvan palkitsemisen politiikkaa, jonka mukaisesti muuttuva palkkio-osa voidaan myös jättää maksamatta.

Luottolaitosten on määriteltävä kokonaispalkitsemisen kiinteiden ja muuttuvien osien asianmukaiset suhteet.;

m) yö- tai toimisopimuksen ennenaikaiseen päättymiseen perustuvat maksut perustuvat pitkän aikavälin tulokseen, ja ne suunnitellaan siten, että epäonnistumista ei palkita;

n) suoritusarviointiin muuttuvan palkitsemisen tai muuttuvaa palkitsemista varten varattujen poolien laskemiseksi sisältyy korjaus, jossa otetaan huomioon kaikentyyppiset nykyiset ja tulevat riskit ja pääomakustannukset sekä vaadittu likviditeetti;

Muuttuvan palkitsemisien jakautumisessa luottolaitoksen sisällä on myös otettava huomioon kaikentyyppiset nykyiset ja tulevat riskit;

o) huomattavan osan, jonka on joka tapauksessa oltava vähintään 50 prosenttia palkitsemisen muuttuvan osan määrästä, on koostuttava tasapainoisessa suhteessa seuraavista:

i) osakkeet tai vastaavat omistusosuudet kyseisen luottolaitoksen oikeudellisen rakenteen mukaan tai osakesidonnaiset välineet tai vastaavat muut kuin käteisvälineet, mikäli luottolaitos on listaamaton, ja

ii) tarvittaessa muut 66 artiklan 1 a kohdan a alakohdassa tarkoitetut instrumentit, joissa otetaan asianmukaisella tavalla huomioon kyseisen luottolaitoksen luottokelpoisuus toiminnassa olevana yrityksenä.

Tässä alakohdassa tarkoitettuihin välineisiin sovelletaan asianmukaista yhtiöön jätettävää voittoa koskevaa politiikkaa, jonka tarkoituksena on saada kannustimet vastaamaan luottolaitoksen pitkän aikavälin etuja. Jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa asettaa näiden välineiden tyyppiä ja rakennetta koskevia rajoituksia tai kieltää tietyt välineet. Tätä alakohtaa sovelletaan sekä palkitsemisen muuttuvaan osaan, jonka maksamista on lykätty p alakohdan mukaisesti, että palkitsemisen muuttuvaan osaan, jonka maksamista ei ole lykätty;

p) huomattavan osan, jonka on joka tapauksessa oltava vähintään 40 prosenttia palkitsemisen muuttuvasta osasta, maksamista lykätään vähintään 3–5 vuoden ajalle, ja se sovitetaan asianmukaisesti kyseisen liiketoiminnan luonteeseen, sen riskeihin ja henkilöstön tehtäviin.

Maksamista koskevissa lykkäysjärjestelyissä saajalle syntyy oikeus saada maksettava palkka tai palkkio portaittain. Jos muuttuva palkkio-osa on erityisen suuri, vähintään 60 prosenttia määrästä on lykättävä. Lykkäysajan pituus määritellään liiketoimintasyklin, liiketoiminnan luonteen, sen riskien ja kyseisen henkilöstön tehtävien mukaisesti;

q) palkitsemisen muuttuva osa, mukaan lukein lykätty osuus, maksetaan tai oikeus siihen syntyy ainoastaan, jos se on kestävää ottaen huomioon luottolaitoksen taloudellisen kokonaistilanteen ja perusteltua liiketoimintayksikön ja kyseisen henkilön suorituksen huomioon ottaen.

Luottolaitoksen heikko tai tappiollinen taloudellinen tulos supistaa yleensä huomattavasti muuttuvan palkkio-osan kokonaismäärää ottaen huomioon sekä nykyinen palkka ja palkkiot että jo aiemmin ansaituista palkkioista tehdyt vähennykset, myös lykkäävien tai takaisinperintäehtojen perusteella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisen sopimus- ja työoikeuden yleisten periaatteiden soveltamista;

r) eläkepolitiikka on sopusoinnussa luottolaitoksen liiketoimintastrategian, tavoitteiden, arvojen ja pitkän aikavälin etujen kanssa.

Jos työntekijä lähtee luottolaitoksen palveluksesta ennen eläkkeelle siirtymistä, luottolaitoksen olisi pidätettävä lisäeläke-etuudet viiden vuoden ajan o alakohdassa tarkoitettuina välineinä. Jos työntekijä lähtee saavutettuaan eläkeiän, lisäeläke-etuudet olisi maksettava työtekijälle o alakohdassa tarkoitettuina välineinä siten, että etuudet jätetään yhtiöön viideksi vuodeksi;

s) henkilöstöä on vaadittava sitoutumaan siihen, ettei se käytä henkilökohtaisia suojausstrategioita tai palkkaan ja palkkioon ja vahinkovastuuseen liittyvää vakuuttamista palkka- ja palkkiojärjestelyihin sisältyvien riskinsovittamisvaikutusten vähentämiseksi;

t) palkitsemisen muuttuvaa osaa ei makseta välinein tai menetelmin, jotka helpottavat tämän direktiivin vaatimusten välttämistä.

Luottolaitokset soveltavat tässä alakohdassa vahvistettuja periaatteita konserni-, emoyhtiö- ja tytäryhtiötasolla, offshore-rahoituskeskukset mukaan luettuina.

24. Kokonsa, sisäisen organisaationsa sekä toimintansa luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden johdosta merkittävinä pidettävien luottolaitosten on perustettava palkitsemisvaliokunta. Palkitsemisvaliokunta on muodostettava siten, että se voi pätevästi ja itsenäisesti arvioida palkka- ja palkkiopolitiikkoja ja niitä koskevia käytäntöjä sekä riskienhallintaa ja pääomien ja likviditeetin hoitoa varten luotuja kannustimia.

Palkitsemisvaliokunta vastaa palkkoja ja palkkioita koskevien päätösten valmistelusta, mukaan lukien ne hallintoelimen valvontatehtävänsä perusteella tekemät päätökset, joilla on vaikutuksia kyseisen luottolaitoksen riskeihin ja niiden hallintaan. Palkitsemisvaliokunnan puheenjohtajan sekä jäsenten on oltava sellaisia hallintoelimen jäseniä, jotka eivät hoida mitään käytännön tehtäviä kyseisessä luottolaitoksessa. Kun kyseisiä päätöksiä valmistellaan, palkitsemisvaliokunta ottaa huomioon luottolaitoksen osakkeenomistajien, sijoittajien ja muiden sidosryhmien pitkän aikavälin edut.”

2) Muutetaan liitteessä VI oleva 1 osa seuraavasti:

a) Korvataan 8 kohta seuraavasti:

”8. Rajoittamatta 9, 10 ja 11 kohdan soveltamista saamiset alue- ja paikallisviranomaisilta on riskipainotettava kuten saamiset laitoksilta, jollei 11 a kohdan soveltamisesta muuta johdu. Tällainen käsittely on riippumaton 80 artiklan 3 kohdan mukaisesta harkintavallasta. Jäljempänä 31, 32 ja 37 kohdassa määriteltyä lyhytaikaisten saamisten etuuskohtelua ei sovelleta.”

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”11 a. Saamisiin jäsenvaltioiden alue- ja paikallisviranomaisilta, jotka ovat asianomaisen alue- tai paikallisviranomaisen kotimaan valuutan määräisiä ja kotimaan valuutassa rahoitettuja, sovelletaan 20 prosentin riskipainoa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 9, 10 ja 11 kohdan soveltamista.”

c) Muutetaan 68 kohta seuraavasti:

i) Korvataan ensimmäisen kohdan d ja e alakohta seuraavasti:

”d) luotot, joiden vakuutena on asuinkiinteistö tai 46 kohdassa tarkoitettujen suomalaisten asunto-osakeyhtiöiden osakkeet enintään pienimpään pääoman määrään saakka sellaisten kiinteistöön kohdistuvien kiinnitysten tapauksessa, joiden määrä yhdessä paremmassa etuoikeusasemassa olevien kiinnitysten kanssa on korkeintaan 80 prosenttia kiinnitetyn omaisuuden arvosta, tai ranskalaisten Fonds Communs de Créances -rahastojen tai vastaavien jäsenvaltioiden lainsäädännön alaisuuteen kuuluvien arvopaperistamisyhteisöjen, jotka arvopaperistavat asuinkiinteistöihin liittyviä saamisia, liikkeeseenlaskemat etuoikeusasemaltaan parhaimmat osuudet. Jos tällaisia etuoikeusasemaltaan parhaimpia osuuksia käytetään vakuutena, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY (*) 52 artiklan 4 kohdan mukaisella joukkovelkakirjanhaltijoiden suojaksi tarkoitetulla erityisellä julkisella valvonnalla varmistetaan, että vähintään 90 prosenttia näihin osuuksiin liittyvistä omaisuuseristä muodostuu milloin tahansa, kun ne sisältyvät katepooliin, etuoikeutetuista kiinnityksistä, joiden määrä yhdessä paremmassa etuoikeusasemassa olevien kiinnitysten kanssa osuuksien enintään pienimpään pääoman määrään saakka ja kiinnitysten pääoman kanssa on korkeintaan 80 prosenttia kiinnitetyn omaisuuden arvosta, että osuudet sijoittuvat tähän liitteeseen sisältyvään luottoluokkaan 1 ja että tällaisten osuuksien määrä on korkeintaan 10 prosenttia kiinnitetystä omaisuudesta.

Saamisia, jotka aiheutuvat maksujen siirrosta, kiinteistövakuudellisten lainojen, etuoikeusasemaltaan parhaiden osuuksien tai vieraan pääoman ehtoisten arvopapereiden velallisilta tai velallisten selvitystilasta sekä maksujen hallinnasta, ei oteta huomioon 90 prosentin rajan laskemisessa;

e) luotot, joiden vakuutena on liikekiinteistö tai 52 kohdassa tarkoitettujen suomalaisten asunto-osakeyhtiöiden osakkeet enintään pienimpään pääoman määrään saakka sellaisten kiinteistöön kohdistuvien kiinnitysten tapauksessa, joiden määrä yhdessä paremmassa etuoikeusasemassa olevien kiinnitysten kanssa on korkeintaan 60 prosenttia kiinnitetyn omaisuuden arvosta, tai ranskalaisten Fonds Communs de Créances -rahastojen tai vastaavien jäsenvaltioiden lainsäädännön alaisuuteen kuuluvien arvopaperistamisyhteisöjen, jotka arvopaperistavat liikekiinteistöihin liittyviä saamisia, liikkeeseenlaskemat etuoikeusasemaltaan parhaimmat osuudet. Jos tällaisia etuoikeusasemaltaan parhaimpia osuuksia käytetään vakuutena, direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdan mukaisella joukkovelkakirjanhaltijoiden suojaksi tarkoitetulla erityisellä julkisella valvonnalla varmistetaan, että vähintään 90 prosenttia näihin osuuksiin liittyvistä omaisuuseristä muodostuu milloin tahansa, kun ne sisältyvät katepooliin, etuoikeutetuista kiinnityksistä, joiden määrä yhdessä paremmassa etuoikeusasemassa olevien kiinnitysten kanssa osuuksien enintään pienimpään pääoman määrään saakka ja kiinnitysten pääoman kanssa on korkeintaan 60 prosenttia kiinnitetyn omaisuuden arvosta, että osuudet sijoittuvat tähän liitteeseen sisältyvään luottoluokkaan 1 ja että tällaisten osuuksien määrä on korkeintaan 10 prosenttia kiinnitetystä omaisuudesta.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä liikekiinteistövakuudelliset lainat, kun luototusaste ylittää 60 prosenttia ja on enintään 70 prosenttia, jos katettujen joukkolainojen vakuudeksi pantattujen omaisuuserien kokonaisarvo ylittää katetun joukkolainan jäljellä olevan nimellismäärän vähintään 10 prosentilla, ja joukkovelkakirjojen haltijoiden vaateet täyttävät liitteessä VIII asetetut oikeusvarmuuden vaatimukset. Joukkovelkakirjojen haltijoiden vaateilla on oltava ylempi etuoikeussija kuin muilla vakuuteen kohdistuvilla vaateilla. Saamisia, jotka aiheutuvat maksujen siirrosta, kiinteistövakuudellisten lainojen, etuoikeusasemaltaan parhaiden osuuksien tai vieraan pääoman ehtoisten arvopapereiden velallisilta tai velallisten selvitystilasta sekä maksujen hallinnasta, ei oteta huomioon 90 prosentin rajan laskemisessa;

_____

(*) EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32.”

ii) Korvataan kolmas alakohta seuraavasti:

”Ranskalaisten Fonds Communs de Créances -rahastojen tai d ja e alakohdassa määriteltyjen vastaavien arvopaperistamisyhteisöjen liikkeeseen laskemiin etuoikeusasemaltaan parhaimpiin osuuksiin ei sovelleta 10 prosentin rajoitusta 31 päivään joulukuuta 2013 asti, edellyttäen että

i) arvopaperistettujen asuin- tai liikekiinteistöihin liittyvien saamisten alullepanija on saman konsolidoidun yritysryhmän jäsen, jonka jäsen katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskija on, tai samaan keskuslaitokseen sidoksissa oleva yhteisö, johon myös katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskija on sidoksissa (saman ryhmän jäsenyys tai sidossuhde määritetään silloin, kun etuoikeusasemaltaan parhaimmat osuudet asetetaan katettujen joukkolainojen vakuudeksi); ja

ii) saman konsolidoidun yritysryhmän jäsenellä, jonka jäsen katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskija on, tai samaan keskuslaitokseen sidoksissa olevalla yhteisöllä, johon myös katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskija on sidoksissa, säilyy näiden etuoikeusasemaltaan parhaiden osuuksien tukena oleva suuririskisin etuoikeusluokka.

Komissio tarkastelee 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä uudelleen kolmannessa kohdassa tarkoitetun poikkeuksen asianmukaisuutta ja tarvittaessa sitä, onko asianmukaista ulottaa samanlainen kohtelu koskemaan kaikkia muita katettujen joukkolainojen muotoja. Tarkastelun perusteella komissio voi tarvittaessa delegoiduilla säädöksillä 151 a artiklan mukaisesti ja 151 b ja 151 c artiklan ehtoja noudattaen jatkaa poikkeuksen voimassaoloa tai tehdä siitä pysyvän tai ulottaa sen koskemaan muita katettujen joukkolainojen muotoja.”

3) Korvataan liitteessä VII olevan 2 osan 1 jakson 8 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) liitteessä VI olevan 1 osan 68–70 kohdassa määriteltyihin katettuihin joukkolainoihin voidaan soveltaa 11,25 prosentin LGD-arvoa;”

4) Muutetaan liite IX seuraavasti:

a) Lisätään 3 osan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”c) luottoluokitus ei saa kokonaan eikä osittain perustua luottolaitoksen tarjoamaan takauksen luonteiseen omaan tukeen. Tässä tapauksessa luottolaitoksen on tarkasteltava kyseistä positiota ikään kuin sitä ei olisi luokiteltu ja sovellettava siihen 4 osan mukaista luokittelemattomien positioiden käsittelyä.”

b) Muutetaan 4 osa seuraavasti:

i) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jos luottolaitoksella on kaksi tai useampia päällekkäisiä arvopaperistamispositioita, sen tarvitsee päällekkäisyyden osalta sisällyttää riskipainotettujen saamisten yhteismäärään vain ne positiot tai positioiden osat, jotka tuottavat suuremman riskipainotettujen saamisten yhteismäärän. Luottolaitos voi myös ottaa huomioon kaupankäyntivarastoon kuuluvia positioita koskevien korkosopimusten erityisriskipääomavaatimusten ja muun rahoitustoiminnan piiriin kuuluvia positioita koskevien riskipääomavaatimusten välisen päällekkäisyyden edellyttäen, että luottolaitos pystyy laskemaan ja vertaamaan kyseisiä positioita koskevat pääomavaatimukset. Tässä kohdassa ’päällekkäisyydellä’ tarkoitetaan sitä, että positioihin kohdistuu kokonaan tai osittain sama riski, joten päällekkäisyyden osalta on kyse samasta vastuusta.

Jos 3 osan 1 kohdan c alakohtaa sovelletaan yritystodistusohjelmista (ABCP) muodostuviin positioihin, luottolaitos voi toimivaltaisten viranomaisten hyväksynnän saatuaan käyttää likviditeettisopimukselle annettua riskipainoa laskiessaan riskipainotettujen saamisten yhteismäärää yritystodistukselle, jos likviditeettisopimus on etuoikeusasemaltaan sama kuin yritystodistus, siten että ne muodostavat päällekkäiset positiot ja 100 prosenttia ABCP-ohjelman puitteissa liikkeeseen lasketuista yritystodistuksista katetaan likviditeettisopimuksilla.”

ii) Korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Jollei 8 kohdan soveltamisesta muuta johdu, luokiteltuihin arvopaperistamispositioihin tai uudelleenarvopaperistettuihin positioihin sisältyvä riskipainotettujen saamisten yhteismäärä on laskettava soveltamalla vastuuarvoon riskipainoa, joka liittyy luottoluokkaan, johon toimivaltaiset viranomaiset ovat 98 artiklan mukaisesti todenneet luottoluokituksen kuuluvan, kuten taulukossa 1 esitetään.”

iii) Korvataan taulukko 1 seuraavasti:

”*Taulukko 1*

Luottoluokka	1	2	3	4 (Muut kuin lyhytaikaiset luottoluokitukset)	Kaikki muut luottoluokat
Arvopaperistamispositiot	20 %	50 %	100 %	350 %	1 250 %
Uudelleenarvo-paperistetut positiot	40 %	100 %	225 %	650 %	1 250 %”

iv) Poistetaan taulukko 2.

v) Korvataan 46 kohta seuraavasti:

”46. Luottoluokitukseen perustuvaa arviointimallia sovellettaessa luokiteltuihin arvopaperistamispositioihin tai uudelleenarvopaperistettuihin positioihin liittyvä riskipainotettujen saamisten yhteismäärä on laskettava soveltamalla vastuuarvoon 1,06:lla kerrottua riskipainoa, joka liittyy luottoluokkaan, johon toimivaltaiset viranomaiset ovat 98 artiklan mukaisesti todenneet luottoluokituksen kuuluvan, kuten taulukossa 4 esitetään.”

vi) Korvataan taulukko 4 seuraavasti:

"Taulukko 4

Luottoluokka		Arvopaperistamispositiot			Uudelleenarvo-paperistetut positiot	
Muut kuin lyhyen aikavälin luotto-luokitukset	Lyhyen aikavälin luotto-luokitukset	A	B	C	D	E
1	1	7 %	12 %	20 %	20 %	30 %
2		8 %	15 %	25 %	25 %	40 %
3		10 %	18 %	35 %	35 %	50 %
4	2	12 %	20 %		40 %	65 %
5		20 %	35 %		60 %	100 %
6		35 %	50 %		100 %	150 %
7	3	60 %	75 %		150 %	225 %
8		100 %			200 %	350 %
9		250 %			300 %	500 %
10		425 %			500 %	650 %
11		650 %			750 %	850 %
Kaikki muut ja luokittelemattomat		1 250 %"				

vii) Poistetaan taulukko 5.

viii) Korvataan 47 kohta seuraavasti:

"47. Taulukossa 4 olevaan C-sarakkeeseen sisältyviä painotuksia on sovellettava, kun arvopaperistamispositiot eivät ole uudelleenarvopaperistettuja positioita, ja kun arvopaperistettavia vastuita on alle kuusi. Muihin arvopaperistamispositioihin, jotka eivät ole uudelleenarvopaperistettuja positioita, on sovellettava B-sarakkeeseen sisältyviä painotuksia, paitsi jos positio on arvopaperistamisen ylimmässä etuoikeusluokassa, jolloin on sovellettava A-sarakkeeseen sisältyviä painotuksia. Uudelleenarvopaperistettuihin positioihin on sovellettava E-sarakkeeseen sisältyviä painotuksia, paitsi jos uudelleenarvopaperistetut positiot ovat uudelleenarvopaperistamisen ylimmässä etuoikeusluokassa eikä yksikään suojattavista vastuista sinällään kuulu uudelleenarvopaperistettuihin vastuihin, jolloin on sovellettava D-sarakkeeseen sisältyviä painotuksia. Määritettäessä sitä, onko kyseessä ylin etuoikeusluokka, ei tarvitse ottaa huomioon määriä, jotka on maksettava korko- tai valuuttajohdannaissopimuksen perusteella, eikä määriä, jotka perustuvat palkkioihin tai muihin vastaaviin maksuihin."

ix) Poistetaan 48 kohta.

x) Korvataan 49 kohta seuraavasti:

"49. Kun lasketaan arvopaperistettavien vastuiden määrää, yhden vastapuolen useita vastuita käsitellään yhtenä vastuuna. Vastuiden määrä lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti:

$$N = \frac{\left(\sum_{i} EAD_i\right)^2}{\sum_{i} EAD_i^2}$$

jossa EAD_i on kaikkien i:nteen velalliseen kohdistuvien vastuuarvojen summa. Jos suurimman vastuun C1 osuus salkusta on tiedossa, luottolaitos voi katsoa N:n olevan yhtä kuin 1/C1."

xi) Poistetaan 50 kohta.

xii) Korvataan 52 kohta seuraavasti:

"52. Jollei 58 ja 59 kohdan soveltamisesta muuta johdu, valvontaviranomaisen kehittämää arviointimallia sovellettaessa arvopaperistamispositioihin sovellettavan riskipainon on oltava 53 kohdan mukaisesti sovellettava riskipaino. Uudelleenarvopaperistettujen positioiden riskipainon on kuitenkin oltava vähintään 20 prosenttia ja muiden arvopaperistamispositioiden vähintään 7 prosenttia."

xiii) Korvataan 53 kohdan kuudes alakohta seuraavasti:

"N on 49 kohdan mukaisesti laskettujen vastuiden lukumäärä. Kun kyseessä on uudelleenarvopaperistaminen, luottolaitoksen on tarkasteltava ryhmään kuuluvien arvopaperistettujen vastuiden lukumäärää eikä niiden alkuperäisiin ryhmiin kuuluvien suojattavien vastuiden lukumäärää, joista suojattavat arvopaperistetut vastuut ovat peräisin."

5) Muutetaan liite XII seuraavasti:

a) Korvataan otsikko seuraavasti:

"LÄPINÄKYVYYDEN JA TIETOJEN JULKISTAMISEN TEKNISET KRITEERIT"

b) Muutetaan 2 osa seuraavasti:

i) Korvataan 9 ja 10 kohta seuraavasti:

"9. Luottolaitosten, jotka laskevat pääomavaatimuksensa 75 artiklan b ja c alakohdan mukaisesti, on julkistettava kyseiset vaatimukset erikseen kunkin kyseisissä säännöksissä mainitun riskin osalta. Arvopaperistamispositioiden korkosopimusten erityisriskiin liittyvät pääomavaatimukset on ilmoitettava erikseen.

10. Luottolaitosten, jotka laskevat pääomavaatimuksensa direktiivin 2006/49/EY liitteen V mukaisesti, on julkistettava seuraavat tiedot:

a) jokaisesta osasalkusta

i) käytettyjen mallien ominaisuudet;

ii) pääomavaatimusten osalta erikseen direktiivin 2006/49/EY liitteessä V olevan 5 a ja 5 l kohdan mukaisesti tiedot käytetyistä menetelmistä ja sisäisellä mallilla mitatuista riskeistä, mukaan lukien kuvaus lähestymistavasta, jolla luottolaitos määrittää likviditeettihorisontit, sekä tiedot käytetyistä menetelmistä, joilla toteutetaan pääoman hallinta tavalla, joka on yhdenmukainen vaaditun vakausstandardin ja mallin validoinnissa sovellettujen lähestymistapojen kanssa;

iii) kuvaus osasalkkuihin tehdyistä stressitesteistä;

iv) kuvaus sisäisten mallien ja mallintamisprosessien tarkkuuden ja johdonmukaisuuden toteutumatesteissä ja validoinnissa sovelletuista menetelmistä;

b) toimivaltaisen viranomaisen hyväksymisvaltuudet;

c) kuvaus direktiivin 2006/49/EY liitteessä VII olevassa B osassa esitettyjen vaatimusten noudattamisen tasosta ja menetelmistä;

d) seuraavien lukujen korkein ja alhaisin arvo sekä keskiarvo:

i) päivittäiset todennäköiset tappioluvut raportointikauden aikana ja raportointikauden päättyessä;

ii) stressitestatut todennäköiset tappioluvut raportointikauden aikana ja raportointikauden päättyessä;

iii) pääomavaatimukset erikseen direktiivin 2006/49/EY liitteessä V olevan 5 a ja 5 l kohdan mukaisesti raportointikauden aikana ja raportointikauden päättyessä;

e) pääomavaatimus erikseen direktiivin 2006/49/EY liitteessä V olevan 5 a ja 5 l kohdan mukaisesti sekä kunkin katetun osakesalkun painotettu keskimääräinen likviditeettihorisontti;

f) vertailu, jossa verrataan päivittäisten todennäköisten tappiolukujen päivän loppuarvoja kaupankäyntisalkun arvossa seuraavan kaupankäyntipäivän loppuun mennessä tapahtuneisiin yhden päivän muutoksiin, sekä raportointikauden aikana tapahtuneita mahdollisia merkittäviä poikkeamia koskeva analyysi."

ii) Korvataan 14 kohta seuraavasti:

"14. Luottolaitosten, jotka laskevat riskipainotettujen saamisten yhteismäärän 94–101 artiklan mukaisesti tai pääomavaatimuksensa direktiivin 2006/49/EY liitteessä I olevan 16 a kohdan mukaisesti, on julkistettava seuraavat tiedot, tarvittaessa erikseen kaupankäyntivarastosta ja sen ulkopuolisista eristä:

a) kuvaus luottolaitoksen tavoitteista arvopaperistamistoiminnoissa;

b) muiden riskien luonne, mukaan lukien arvopaperistettuihin omaisuuseriin liittyvä likviditeettiriski;

c) uudelleenarvopaperistamistoimintojen yhteydessä otettujen ja vastuulla olevien riskien tyypit kohde-etuutena olevien arvopaperistamispositioiden etuoikeusluokkien osalta ja kyseisten positioiden kohde-etuutena olevien omaisuuserien osalta;

d) luottolaitoksen eri tehtävät arvopaperistamisprosessissa ja

e) tiedot luottolaitoksen kunkin d alakohdassa tarkoitetun tehtävän laajuudesta;

f) kuvaus käytössä olevista prosesseista, joilla seurataan arvopaperistettujen vastuiden luotto- ja markkinariskissä tapahtuvia muutoksia, mukaan lukien kohde-etuutena olevien omaisuuserien muuttumisen vaikutukset arvopaperistettuihin vastuisiin, ja kuvaus siitä, mitä muutoksia prosesseissa tapahtuu, kun niitä sovelletaan uudelleenarvopaperistettuihin vastuisiin;

g) kuvaus luottolaitoksen toimintalinjoista, joiden mukaisesti käytetään suojausta ja takauksen luonteista luottosuojaa lieventämään hallussa oleviin arvopaperistettuihin ja uudelleenarvopaperistettuihin vastuisiin liittyviä riskejä, mukaan lukien tiedot merkittävistä suojauksen vastapuolista riskityypeittäin;

h) menetelmät, joita luottolaitos soveltaa laskiessaan riskipainotettujen saamisten yhteismäärää arvopaperistamistoiminnoissa, mukaan lukien arvopaperistettujen vastuiden tyypit, joihin kutakin menetelmää sovelletaan;

i) niiden arvopaperistamista varten perustettujen erillisyhtiöiden tyypit, joita luottolaitos järjestäjän ominaisuudessaan käyttää kolmansiin liittyvien vastuiden arvopaperistamiseen, mukaan lukien tieto siitä, onko luottolaitoksella, ja jos on, missä muodossa ja missä laajuudessa vastuita kyseisessä erillisyhtiössä (eriteltyinä erikseen taseeseen sisältyviin omaisuuseriin tai taseen ulkopuolisiin eriin liittyviin vastuisiin) sekä luettelo yhtiöistä, joita luottolaitos hallinnoi tai joiden neuvonantajana se toimii, ja jotka sijoittavat joko arvopaperistamispositioihin, jotka luottolaitos on arvopaperistanut, tai arvopaperistamista varten perustettuihin erillisyhtiöihin, joiden osalta luottolaitos toimii järjestäjänä;

j) tiivistelmä luottolaitoksen kirjanpitokäytänteistä arvopaperistamistoiminnoissa mukaan lukien

i) tieto siitä, käsitelläänkö transaktioita myyntinä vai rahoituksena;

ii) myyntivoittojen kirjaamistavat;

iii) arvopaperistamispositioiden arvostuksessa käytetyt menetelmät, keskeiset oletukset, syöttötiedot ja muutokset edelliseen kauteen;

iv) synteettisen arvopaperistamisen käsittelytavat, jos ne eivät sisälly muihin kirjanpitokäytänteisiin;

v) tieto siitä, kuinka arvopaperistamista odottavat erät arvostetaan, ja merkitäänkö ne luottolaitoksen kaupankäyntivarastoon vai sen ulkopuolisiin eriin;

vi) käytänteet, joita sovelletaan vastuiden kirjaamiseen taseeseen niiden järjestelyjen osalta, jotka voivat edellyttää luottolaitoksen tukevan arvopaperistettuja omaisuuseriä rahallisesti;

k) arvopaperistamisessa käytettyjen luottoluokituslaitosten nimet sekä vastuutyypit, joihin kunkin laitoksen luokituksia sovelletaan;

l) tarvittaessa kuvaus liitteessä IX olevassa 4 osassa tarkoitetusta sisäisen arvioinnin lähestymistavasta (mukaan lukien sisäisen arviointiprosessin rakenne ja sisäisen arvioinnin ja ulkoisten luottoluokitusten suhde), sisäisen arvioinnin käytöstä muuhun kuin sisäisen arvioinnin lähestymistavan mukaisten pääomavaatimusten laskentaan, sisäisen arviointiprosessin valvontamekanismeista (mukaan lukien riippumattomuudesta ja vastuuvelvollisuudesta) ja sisäisen arviointiprosessin tarkastelusta; kuvaus niiden vastuiden tyypeistä, joihin sisäistä arviointiprosessia sovelletaan, ja vastuutyypeittäin kuvaus stressitekijöistä, joita käytetään erillisten takausten tason määrittelyssä;

m) syyt n–q alakohtaan liittyvien kvantitatiivisten tietojen mahdollisiin merkittäviin muutoksiin edelliseen raportointikauteen verrattuna;

n) seuraavat tiedot erikseen kaupankäyntivarastosta ja sen ulkopuolisista eristä vastuutyypeittäin jaoteltuina:

i) luottolaitoksen arvopaperistamien vastuiden kokonaisarvo (perinteinen ja synteettinen arvopaperistaminen ja arvopaperistaminen, jossa luottolaitos toimii ainoastaan järjestäjänä, on eriteltävä);

ii) taseeseen sisältyvien hallussa olevien tai ostettujen arvopaperistamispositioiden ja taseen ulkopuolisten arvopaperistettujen vastuiden kokonaismäärä;

iii) arvopaperistamista odottavien omaisuuserien kokonaismäärä;

iv) arvopaperistetuista sopimuksista, joihin sovelletaan ennenaikaista kuoletusta koskevaa käsittelyä, alullepanijan ja sijoittajien osuuksille kohdistettujen nostettuihin määriin liittyvien vastuiden kokonaismäärä; luottolaitokseen kohdistuvien pääomavaatimusten kokonaismäärä, joka johtuu alullepanijan osuuksista nostettuihin määriin ja nostamattomiin luottoihin; ja luottolaitokseen kohdistuvien pääomavaatimusten kokonaismäärä, joka johtuu sijoittajan osuuksista nostettuihin määriin ja nostamattomiin luottoihin;

v) niiden arvopaperistamispositioiden määrä, jotka on vähennetty omista varoista tai joihin sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa;

vi) tiivistelmätiedot kuluneen kauden arvopaperistamisista, mukaan lukien arvopaperistettujen vastuiden yhteismäärä sekä kirjatut myyntivoitot ja -tappiot;

o) seuraavat tiedot erikseen kaupankäyntivarastosta ja sen ulkopuolisista eristä:

i) hallussa olevien tai ostettujen arvopaperistamispositioiden ja niihin liittyvien pääomavaatimusten kokonaisarvo jaoteltuna arvopaperistettuihin ja uudelleenarvopaperistettuihin vastuisiin ja edelleen jaoteltuna tarkoituksenmukaisiin riskipaino- tai pääomavaatimusluokkiin kunkin pääomavaatimusten laskennassa sovelletun lähestymistavan osalta;

ii) hallussa olevien tai ostettujen uudelleenarvopaperistettujen vastuiden kokonaisarvo jaoteltuna vastuisiin ennen suojausta ja/tai vakuutusta ja sen jälkeen, ja takaajista johtuvat vastuut jaoteltuna takaajien luottoluokitusten tai nimen mukaisesti;

p) kaupankäyntivaraston ulkopuolisten erien ja luottolaitoksen arvopaperistamien vastuiden osalta arvopaperistettujen arvoltaan alentuneiden ja erääntyneiden omaisuuserien arvo ja luottolaitoksen jakson aikana kirjaamat tappiot, molemmat jaoteltuina vastuutyypeittäin;

q) kaupankäyntivaraston osalta luottolaitoksen arvopaperistamien vastuiden, joihin sovelletaan markkinariskin pääomavaatimusta (perinteinen ja synteettinen arvopaperistaminen ja vastuutyypit eriteltävä), kokonaisarvo."

iii) Lisätään kohta seuraavasti:

"15. Seuraavat tiedot, joihin sisältyvät vähintään vuosittain tehtävät säännölliset päivitykset, on julkistettava luottolaitoksen palkka- ja palkkiokäytänteistä niiden henkilöstöryhmien osalta, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus sen riskiprofiiliin:

a) palkka- ja palkkiopolitiikan määrittelyssä käytettyä päätöksentekoprosessia koskevat tiedot, tarvittaessa myös tiedot palkkiokomitean kokoonpanosta ja valtuuksista, palkka- ja palkkiopolitiikan määrittelyssä apuna käytetty ulkopuolinen konsultti ja tiedot asianomaisten sidosryhmien roolista;

b) tiedot palkkauksen ja tulosten välisestä suhteesta;

c) tärkeimmät tiedot palkka- ja palkkiojärjestelmän piirteistä, joihin kuuluvat tiedot tulosten mittaamisessa ja riskipainotuksessa käytetyistä perusteista, lykkäämispolitiikka ja oikeuksien syntymisperusteet;

d) tiedot tulosperusteista, joita sovelletaan osakkeita, optioita tai palkan ja palkkion muuttuvia osia myönnettäessä;

e) mahdolliseen muuttuvien palkkio-osien järjestelmään ja muihin luontoisetuihin sovellettavat keskeiset parametrit ja perusteet;

f) palkkoja ja palkkioita koskevat koostetut määrälliset tiedot, jotka on jaoteltu liiketoiminta-alojen mukaan;

g) palkkoja ja palkkioita koskevat koostetut määrälliset tiedot, jotka on jaoteltu henkilön aseman mukaan: ylin johto ja henkilöstön jäsenet, joiden toiminnalla on olennainen vaikutus luottolaitoksen riskiprofiiliin; tiedoista on käytävä ilmi

i) tilivuoden palkkojen ja palkkioiden määrä jaettuna palkkoihin ja palkitsemisen kiinteisiin ja muuttuviin osiin ja kyseisten palkkojen ja palkkioiden saajien määrä;

ii) palkitsemisen muuttuvien osien määrä ja muoto jaettuna käteisvälineisiin, osakkeisiin sekä osakesidonnaisiin ja muihin välinetyyppeihin;

iii) niiden maksettavien palkkojen ja palkkioiden määrä, joiden maksamista on lykätty ja jotka on jaettu osuuksiin sen mukaan, onko oikeus niihin jo syntynyt vai ei;

iv) niiden lykättyjen palkkojen ja palkkioiden määrä, jotka on myönnetty tilikauden aikana, jotka on maksettu ja joita on alennettu vastaamaan saavutettuja tuloksia;

v) tilivuoden aikana maksettujen uusien työntekijöiden aloitusrahat ja erorahat sekä näiden maksujen saajien määrä; ja

vi) tilivuoden aikana maksettujen irtisanomisajan palkkojen määrä, niiden saajien lukumäärä sekä yhdelle henkilölle suoritettu suurin tällainen korvaus.

Kokonsa, sisäisen organisaationsa sekä toimintansa luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden johdosta merkittävinä pidettäviä luottolaitoksia koskevat tässä kohdassa tarkoitetut määrälliset tiedot on myös asetettava yleisön saataville niiden henkilöiden osalta, jotka tosiasiallisesti johtavat luottolaitoksen toimintaa 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

Luottolaitosten on noudatettava tässä kohdassa asetettuja vaatimuksia tavalla, joka on oikeassa suhteessa niiden kokoon ja sisäiseen organisaatioon sekä toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 95/46/EY soveltamista.”

LIITE II

Muutetaan direktiivin 2006/49/ETY liitteet I, II, V ja VII seuraavasti:

1) Muutetaan liite I seuraavasti:

a) Muutetaan 8 kohta seuraavasti:

i) Korvataan ensimmäisen alakohdan johdantokappale seuraavasti:

”8. Laskettaessa luottoriskin ottajan (suojan myyjän) markkinariskin pääomavaatimusta on käytettävä luottojohdannaissopimuksen nimellisarvoa, ellei toisin mainita. Sen estämättä, mitä edellisessä virkkeessä säädetään, laitos voi halutessaan korvata tämän nimellisarvon nimellisarvolla, josta on vähennetty kaupankäynnin aloittamisen jälkeen mahdollisesti tapahtuneet luottojohdannaisen markkina-arvon muutokset. Muita kuin tuottojenvaihtosopimuksia koskevia erityisriskin johdosta perittäviä maksuja laskettaessa sovelletaan luottojohdannaissopimuksen maturiteettia eikä omaisuuserän maturiteettia. Positiot määräytyvät seuraavasti:”

ii) Korvataan v alakohdan kolmas kohta seuraavasti:

”Kun n:nnen tappion luottojohdannaisella on ulkopuolisen tahon antama luottoluokitus, suojan myyjä laskee erityisriskipääomavaatimuksen käyttäen johdannaisen luokitusta ja soveltaa vastaavia arvopaperistamiseen liittyviä riskipainoja soveltuvin osin.”

b) Korvataan 14 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”14. Laitoksen on jaoteltava kaupankäyntivarastoon liittyvät 1 kohdan mukaisesti lasketut nettopositionsa välineissä, jotka eivät ole arvopaperistamispositioita, taulukon 1 luokkiin niiden liikkeeseenlaskijan ja/tai vastapuolen, ulkoisen tai sisäisen luottoluokituksen ja jäljellä olevan juoksuajan mukaan, ja kerrottava ne tämän jälkeen kyseisessä taulukossa esitetyillä painotuksilla. Sen on laskettava yhteen tämän kohdan soveltamisesta johtuvat painotetut positionsa (sekä pitkät että lyhyet) erityisriskipääomavaatimuksensa laskemiseksi. Sen on laskettava arvopaperistamispositioita koskeva erityisriskipääomavaatimuksensa 16 a kohdan mukaisesti.

Tätä kohtaa sekä 14 a ja 16 a kohtaa sovellettaessa laitos voi rajata painon ja nettoposition tulon maksukyvyttömyysriskiin liittyvän tappion enimmäismäärän suuruiseksi. Lyhyiden positioiden osalta tämä raja voidaan laskea arvonmuutoksena, joka johtuu siitä, että arvopaperistamisen taustalla oleviin liikkeeseenlaskijoihin ei enää liity maksukyvyttömyysriskiä.”

c) Lisätään alakohdat seuraavasti:

”14a. Poiketen siitä, mitä 14 kohdassa säädetään, laitos voi määritellä seuraavista kokonaismääristä suuremman korrelaatiokaupankäyntisalkkua koskevana erityisriskipääomavaatimuksena:

a) erityisriskipääomavaatimuksen kokonaismäärän, jota sovelletaan ainoastaan korrelaatiokaupankäyntisalkun pitkiin nettopositioihin; tai

b) erityisriskipääomavaatimuksen kokonaismäärän, jota sovelletaan ainoastaan korrelaatiokaupankäyntisalkun lyhyisiin nettopositioihin.

14b. Korrelaatiokaupankäyntisalkku käsittää arvopaperistamispositiot ja n:nnen tappion luottojohdannaiset, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

a) positiot eivät ole uudelleenarvopaperistettuja positioita, arvopaperistettujen omaisuuserien etuoikeusluokan optioita eivätkä mitään muita arvopaperistettujen vastuiden johdannaisia, jotka eivät tarjoa suhteellista osuutta etuoikeusluokan tuotosta; ja

b) kaikki referenssivälineet ovat joko yhden kohteen välineitä mukaan lukien yhteen riskikohteeseen perustuvat luottojohdannaiset, joille on olemassa likvidit kahdensuuntaiset markkinat, tai näihin referenssiomaisuuseriin luettavia yleisesti kaupan kohteena olevia indeksejä. Kahdensuuntaisten markkinoiden katsotaan olevan olemassa, jos on tehty vilpittömässä mielessä itsenäisiä osto- ja myyntitarjouksia, niin että hinta on järkevässä suhteessa viimeisimpään myyntihintaan, tai että senhetkiset vilpittömässä mielessä tehtyjen osto- tai myyntitarjousten noteeraukset voidaan määritellä yhden päivän aikana ja selvittää kyseiseen hintaan suhteellisen lyhyen ajan kuluessa kaupankäyntitavan mukaisesti.

14c. Positiot, jotka viittaavat jompaankumpaan seuraavista, eivät saa olla osa korrelaatiokaupankäyntisalkkua:

a) suojattava vastuu, joka voidaan luokitella luottolaitoksen kaupankäyntivarastoon kuulumattomiin, direktiivin 2006/48/EY 79 artiklan 1 kohdan h ja i alakohdassa lueteltuihin vastuuryhmiin; tai

b) erillisyhtiöön kohdistuva saatava.

Laitos voi sisällyttää korrelaatiokaupankäyntisalkkuun positioita, jotka eivät ole arvopaperistamispositioita eivätkä n:nnen tappion luottojohdannaisia, mutta jotka suojaavat tämän kaupankäyntisalkun muita positioita edellyttäen, että välineelle tai sen kohde-etuuksille on olemassa 14 b kohdan b alakohdan mukaiset likvidit kahdensuuntaiset markkinat.”

d) Lisätään kohta seuraavasti:

”16a. Laitoksen on painotettava kaupankäyntivarastoon kuuluvien rahoitusvälineiden, jotka ovat arvopaperistamispositioita, osalta 1 kohdan mukaisesti laskettavat nettopositionsa seuraavasti:

a) arvopaperistamispositioiden, joihin liittyvä luottoriski lasketaan saman laitoksen kaupankäyntivaraston ulkopuolisten erien osalta standardimenetelmän mukaisesti, pääomavaatimus on 8 prosenttia standardimenetelmän mukaisesti lasketusta riskipainosta, kuten direktiivin 2006/48/EY liitteessä IX olevassa 4 osassa säädetään;

b) arvopaperistamispositioiden, joihin liittyvä luottoriski lasketaan saman laitoksen kaupankäyntivaraston ulkopuolisten erien osalta sisäisten luottoluokitusten menetelmän mukaisesti, pääomavaatimus on 8 prosenttia sisäisten luottoluokitusten menetelmän mukaisesti lasketusta riskipainosta, kuten direktiivin 2006/48/EY liitteessä IX olevassa 4 osassa säädetään;

Sovellettaessa a ja b kohtaa voivat valvontaviranomaisen kehittämää arviointimallia yksinomaan valvontaviranomaisen luvalla soveltaa muut laitokset kuin alulle paneva laitos, joka voi soveltaa sitä kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin eriin kuuluvaan samaan arvopaperistamispositioon. Valvontaviranomaisen kehittämässä arviointimallissa käytettävät PD- ja LGD-estimaatit on määritettävä direktiivin 2006/48/EY 84–89 artiklan mukaisesti tai vaihtoehtoisesti ja valvontaviranomaisen nimenomaisella luvalla liitteessä V olevassa 5 a kohdassa säädetystä lähestymistavasta johdettujen estimaattien perusteella, jotka ovat sisäisten luottoluokitusten menetelmää koskevien määrällisten vaatimusten mukaisia; Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea laatii ohjeet sen varmistamiseksi, että PD- ja LGD-estimaatteja käytetään yhdenmukaisesti silloin, kun estimaatit perustuvat liitteessä V olevassa 5 a kohdassa esitettyyn menetelmään;

Sen estämättä, mitä a ja b alakohdassa säädetään, arvopaperistamispositioiden, joiden riskipaino määräytyisi direktiivin 2006/48/EY 122 a artiklan mukaisesti, jos ne kuuluisivat saman laitoksen kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin eriin, pääomavaatimus on 8 prosenttia kyseisen artiklan mukaisesta riskipainotettujen saamisten yhteismäärästä.

Laitoksen on laskettava yhteen tämän kohdan soveltamisesta johtuvat painotetut positionsa (sekä pitkät että lyhyet) erityisriskipääomavaatimuksensa laskemiseksi.

Neljännestä kohdasta poiketen laitoksen on 31 päivänä joulukuuta 2013 päättyvänä siirtymäkautena laskettava erikseen yhteen painotetut pitkät nettopositionsa sekä painotetut lyhyet nettopositionsa. Näistä yhteenlasketuista määristä suurempi on erityisriskipääomavaatimus. Laitoksen on kuitenkin ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle sekä painotettujen pitkien positioidensa summa että painotettujen lyhyiden positioidensa summa.”

e) Korvataan 34 kohta seuraavasti:

"34. Laitoksen on laskettava yhteen 1 kohdan mukaisesti kaikki pitkät nettopositionsa ja kaikki lyhyet nettopositionsa. Sen on kerrottava bruttokokonaispositionsa 8 prosentilla erityisriskipääomavaatimuksensa laskemiseksi."

f) Poistetaan 35 kohta.

2) Korvataan liitteessä II olevan 7 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Kun kyseessä on luottoriskinvaihtosopimus, laitos, jolle vaihtosopimuksesta syntyvä vastuu aiheuttaa suojattavan omaisuuden osalta pitkän position, voi kuitenkin antaa tulevaisuuden potentiaalisen luottovastuun laskennassa prosenttiluvun arvoksi nolla, ellei luottoriskinvaihtosopimusta päätetä ja siitä johtuvia keskinäisiä velvoitteita nettouteta tilanteessa, jossa osapuoli, jolle sopimuksesta syntyvä vastuu aiheuttaa suojattavan omaisuuden osalta lyhyen position, tulee maksukyvyttömäksi, vaikka luottoriski ei suojattavan omaisuuden osalta toteutuisi; tällöin laitoksen potentiaalinen tuleva luottovastuu on rajoitettava niiden palkkioiden määrään, joita yhteisö ei ole vielä maksanut laitokselle."

3) Muutetaan liite V seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tässä liitteessä säädetyin edellytyksin sallia, että laitokset laskevat positioriskin, valuuttakurssiriskin ja/tai hyödykeriskin pääomavaatimuksensa käyttäen sisäisiä riskinhallintamallejaan liitteissä I, III ja IV esitettyjen menetelmien sijasta tai niihin yhdistettynä. Kussakin tapauksessa vaatimuksena on, että toimivaltainen viranomainen on nimenomaisesti hyväksynyt mallien käyttämisen vakavaraisuuden valvonnassa."

b) Korvataan 4 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Toimivaltaisten viranomaisten on tutkittava, kykeneekö laitos suorittamaan kaupankäyntisalkun arvon sekä todellisen että oletetun muutoksen toteutumatestauksen. Kaupankäyntisalkun arvon oletettujen muutosten toteutumatestaus perustuu kaupankäyntisalkun päivän päätösarvon ja seuraavan päivän päätösarvon vertailuun, olettaen, että positiot pysyvät muuttumattomina. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava laitoksilta, että nämä toteuttavat asianmukaiset toimenpiteet toteutumatestausohjelmansa parantamiseksi, jos se havaitaan puutteelliseksi. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava laitoksia vähintään tekemään toteutumatestit käyttämällä kaupankäyntitoiminnan oletettuja tuloksia (eli käyttämällä sellaisia salkun arvon muutoksia, jotka tapahtuisivat, jos päivän päätöspositiot säilyisivät muuttumattomina)."

c) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Toimivaltaisten viranomaisten on hyväksyttävä se, että kaupankäynnin kohteena olevien vieraan tai oman pääoman ehtoisten välineiden positioihin liittyvä erityisriskipääomavaatimus lasketaan käyttämällä laitoksen sisäistä mallia, jos sisäinen malli täyttää jäljempänä tässä liitteessä esitettyjen ehtojen lisäksi seuraavassa luetellut edellytykset:

a) se selittää kaupankäyntisalkun toteutuneen hintavaihtelun;

b) se osoittaa keskittymisen kaupankäyntisalkun koon ja koostumuksen muutosten osalta;

c) se mittaa luotettavasti myös epäedullisten olosuhteiden vaikutusta;

d) se on validoitu erityisriskin kattamistarkkuutta mittaavalla toteutumatestillä. Jos toimivaltaiset viranomaiset sallivat sen, että toteutumatesti suoritetaan merkityksellisten osasalkkujen perusteella, nämä on valittava johdonmukaisella tavalla;

e) se kattaa riskikohteeseen liittyvän, suojattavan ja suojaavan erän hintakehityksen erkanemisesta johtuvan riskin (basis risk) eli laitosten on osoitettava, että sisäinen malli reagoi herkästi huomattaviin ominaiseroihin samankaltaisten mutta ei samanlaisten positioiden välillä;

f) se kattaa tapahtumariskin.

Riski, joka aiheutuu likviditeetiltään heikommista positioista ja positioista, joilla hintojen läpinäkyvyys on rajoitettu, on laitoksen sisäisellä mallilla arvioitava varovaisesti todenmukaisissa markkinaskenaarioissa. Sisäisen mallin on lisäksi täytettävä tietoja koskevat vähimmäisvaatimukset. Arvioiden on oltava asianmukaisella tavalla varovaisia, ja niitä voidaan käyttää vain silloin, kun saatavilla olevat tiedot ovat riittämättömät tai ne eivät edusta position tai salkun todellista volatiliteettia.

Laitos voi halutessaan jättää sisäisellä mallilla lasketun erityisriskipääomavaatimuksensa ulkopuolelle ne positiot arvopaperistamispositioina tai n:nnen tappion luottojohdannaisina, joiden osalta se täyttää liitteen I mukaiset positioriskien pääomavaatimukset, lukuun ottamatta niitä positioita, joita koskee 5 l kohdan mukainen menetelmä.

Sitä mukaa kuin tekniikat ja parhaat menettelytavat kehittyvät, laitosten on hyödynnettävä kyseisiä uusia tekniikoita ja menettelytapoja.

Laitoksen ei tarvitse kattaa kaupankäynnin kohteena oleviin vieraan pääoman ehtoisiin välineisiin liittyvää maksukyvyttömyysriskiä ja luottoluokan siirtymäriskiä sisäisellä mallilla, jos se kattaa nämä riskit 5 a–5 k kohdan mukaisilla vaatimuksilla.”

d) Lisätään kohdat seuraavasti:

”5a. Laitoksilla, joiden kaupankäynnin kohteena oleviin vieraan pääoman ehtoisiin välineisiin sovelletaan 5 kohdan säännöksiä, on oltava pääomavaatimuksiaan laskiessaan käytössään menetelmä, jolla se pystyy kattamaan kaupankäyntivarastonsa positioihin liittyvän maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymäriskin, jotka kasvattavat riskejä, jotka voidaan kattaa todennäköiseen tappiolukuun perustuvalla laskennalla, kuten 5 kohdassa todetaan. Laitoksen on osoitettava, että sen menetelmä on vakausstandardeiltaan direktiivin 2006/48/EY 84–89 artiklassa määritetyn lähestymistavan mukainen olettaen, että riskin taso on vakaa ja että sitä mukautetaan tarvittaessa likviditeetin, markkinakeskittymien, suojausten ja valinnaisuuden vaikutusten mukaisesti.

Soveltamisala

5b. Maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymäriskin kasvun kattamiseen perustuvan menetelmän on katettava kaikki positiot, joihin sovelletaan korkosopimusten erityisriskipääomavaatimusta, mutta ei arvopaperistamispositioita ja n:nnen tappion luottojohdannaisia. Laitos voi valvontaviranomaisten suostumuksella johdonmukaisesti soveltaa kyseistä menetelmää kaikkiin julkisesti noteeratuista oman pääoman ehtoisista rahoitusvälineistä muodostuviin positioihin ja julkisesti noteerattuihin oman pääoman ehtoisiin rahoitusvälineisiin perustuviin johdannaispositioihin, jos soveltaminen ei ole ristiriidassa riskien mittaamisessa ja hallinnassa sovellettujen laitoksen sisäisten menetelmien kanssa. Menetelmää sovellettaessa otetaan huomioon maksukyvyttömyystapahtumien ja luottoluokan siirtymätapahtumien välisen korrelaation vaikutukset. Menetelmässä ei saa ottaa huomioon toisaalta maksukyvyttömyystapahtumien ja luottoluokan siirtymätapahtumien ja toisaalta muiden markkinariskitekijöiden välisiä hajautusvaikutuksia.

Parametrit

5c. Riskien kasvun kattamiseen perustuvassa menetelmässä maksukyvyttömyydestä ja sisäisten tai ulkoisten luottoluokitusten siirtymästä johtuvat tappiot on mitattava 99,9 prosentin luottamusvälillä yhden vuoden pääomahorisontin aikana.

Korrelaatiota koskevia oletuksia on tuettava vankkaan käsitteistöön perustuvalla objektiivisten tietojen analyysilla. Riskien kasvun kattamiseen perustuvassa menetelmässä on otettava asianmukaisesti huomioon liikkeeseenlaskijoihin liittyvät keskittymät. Keskittymät, joita voi syntyä stressitilanteissa tuoteluokkien sisällä ja niiden välillä, on myös otettava huomioon. Menetelmän on perustuttava oletukseen, että riskin taso on vakaa yhden vuoden pääomahorisontin ajan, jolloin kaupankäyntivarastoon kuuluvat yksittäiset positiot tai positioyhdistelmät, joissa on niiden likviditeettihorisontin aikana esiintynyt maksukyvyttömyystapauksia tai luottoluokan siirtymiä, uudelleentasapainotetaan likviditeettihorisontin lopussa alkuperäisen riskitason saavuttamiseksi. Laitos voi vaihtoehtoisesti käyttää oletusta yhden vuoden vakaasta positiosta.

5d. Likviditeettihorisontit on määritettävä sen mukaisesti, kuinka paljon aikaa tarvitaan position myymiseen tai kaikkien olennaisten hintariskien suojaamiseen vaikeissa markkinaolosuhteissa, ottaen erityisesti huomioon position koko. Likviditeettihorisonttien on oltava johdonmukaisia sekä systeemisten että ominaiseroista johtuvien stressitilanteiden aikana sovellettujen todellisten käytänteiden ja saatujen kokemusten kanssa. Likviditeettihorisontti on määritettävä konservatiivisten oletusten mukaisesti, ja sen on oltava riittävän pitkä, jotta myynti tai suojaus ei sinänsä vaikuta olennaisesti hintaan, jolla myynti tai suojaus on tarkoitus toteuttaa.

Positiolle tai positioyhdistelmälle määritettävän asianmukaisen likviditeettihorisontin on oltava vähintään kolme kuukautta.

Asianmukaista likviditeettihorisonttia positiolle tai positioyhdistelmälle määritettäessä on otettava huomioon laitoksen sisäiset toimintapolitiikat, joita sovelletaan arvonoikaisuihin ja vaikeasti myytävissä olevien positioiden hallintaan. Kun laitos määrittää likviditeettihorisontteja positioyhdistelmille yksittäisten positioiden sijaan, positioyhdistelmien määrittämisperusteiden on mielekkäästi vastattava likviditeettieroja. Keskittyneiden positioiden likviditeettihorisonttien on oltava pidempiä, koska niiden rahaksi muuttuminen kestää kauemmin. Arvopaperistamisvaraston likviditeettihorisonttia määritettäessä on otettava huomioon aika, joka tarvitaan omaisuuserien muodostamiseen, myymiseen ja arvopaperistamiseen tai olennaisten riskitekijöiden suojaamiseen vaikeissa markkinaolosuhteissa.

5e. Suojaukset voidaan sisällyttää laitoksen menetelmään, jolla katetaan maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymäriskin kasvu. Positiot voidaan nettouttaa, jos pitkät ja lyhyet positiot liittyvät samaan rahoitusvälineeseen. Pitkiin ja lyhyisiin positioihin, joihin kuuluu useita välineitä tai saman vastapuolen useita arvopapereita, sekä lyhyisiin ja pitkiin positioihin eri liikkeeseenlaskijoissa liittyvät suojaus- tai hajautusvaikutukset voidaan hyväksyä ainoastaan, jos eri välineiden pitkät ja lyhyet nettopositiot mallinnetaan selkeästi. Laitosten on otettava huomioon suojauksen maturiteetin ja likviditeettihorisontin välisenä aikana mahdollisesti toteutuvien olennaisten riskien vaikutukset sekä suojautumisstrategioihin sisältyvät huomattavat potentiaaliset perusriskit jaoteltuina tuotteisiin, pääomarakenteen etuoikeusluokkiin, sisäisiin tai ulkoisiin luottoluokituksiin, maturiteetteihin, aloitusvuoteen (vintage) ja muihin välineiden eroihin. Laitoksen on otettava suojaus huomioon ainoastaan siinä määrin kuin se voidaan säilyttää myös vastapuolen lähestyessä maksuvelvollisuuden laukaisevaa tai muuta tapahtumaa.

Kaupankäyntivarastoon kuuluvien positioiden, jotka on suojattu dynaamisilla suojausstrategioilla, osalta suojauksen uudelleentasapainotus suojatun position likviditeettihorisontin puitteissa voidaan hyväksyä edellyttäen, että laitos

i) päättää mallintaa suojauksen uudelleentasapainotuksen johdonmukaisesti kaupankäyntivarastoon kuuluvassa asianmukaisessa positioyhdistelmässä,

ii) osoittaa, että uudelleentasapainotuksen tulokset edistävät riskien mittaamista, ja

iii) osoittaa, että suojausinstrumenttien markkinat ovat riittävän likvidit tällaista uudelleentasapainotusta varten myös vaikeassa markkinatilanteessa. Dynaamisista suojausstrategioista johtuvat jäännösriskit on otettava huomioon pääomavaatimuksissa.

5f. Maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymäriskin kasvun kattamiseen perustuvassa menetelmässä on otettava huomioon optioiden, strukturoitujen luottojohdannaisten ja muiden positioiden, jotka reagoivat selkeän epälineaarisesti hintojen muutoksiin, epälineaarinen vaikutus. Laitoksen on myös otettava asianmukaisesti huomioon malliriski, joka sisältyy kyseisiin tuotteisiin liittyvien hintariskien arvostamiseen ja estimoimiseen.

5g. Maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymäriskin kasvun kattamiseen perustuvan menetelmän on perustuttava tietoihin, jotka ovat objektiivisia ja ajantasaisia.

Validointi

5h. Laitosten on osana tässä liitteessä edellytettyjä riippumatonta riskienmittausjärjestelmän tarkastusta ja sisäisten mallien validointia ja soveltaessaan maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymäriskin kasvun kattamiseen perustuvaa menetelmää erityisesti

i) validoitava, että korrelaatioihin ja hintojen muutoksiin sovellettava mallintamiseen perustuva lähestymistapa soveltuu laitoksen salkulle, mukaan lukien sen systemaattisten riskitekijöiden valinta ja painotukset;

ii) tehtävä stressitestejä, mukaan lukien herkkyys- ja skenaarioanalyysit, arvioidakseen menetelmän kvalitatiivista ja kvantitatiivista asianmukaisuutta erityisesti keskittymien käsittelyn osalta. Nämä testit eivät saa rajoittua ainoastaan menneisiin tapahtumiin;

iii) tehtävä asianmukaisia kvantitatiivisia validointeja, mukaan lukien asianmukaiset sisäisen mallintamisen viitearvot.

Riskien kasvun kattamiseen perustuvan menetelmän on noudatettava laitoksen sisäisiä riskinhallintamenetelmiä, joilla tunnistetaan, mitataan ja hallitaan kaupankäyntiriskejä.

Asiakirja-aineisto

5i. Laitoksen on laadittava maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymäriskin kasvun kattamiseen perustuvan menetelmän soveltamisesta asiakirjat, jotta menetelmän korrelaatiota ja muita mallintamiseen liittyviä oletuksia koskevat tiedot ovat läpinäkyvästi toimivaltaisten viranomaisten saatavilla.

Eri parametreihin perustuvat sisäiset menetelmät

5j. Jos laitos soveltaa maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymäriskin kasvun kattamiseen perustuvaa menetelmää, joka ei ole kaikkien tämän kohdan vaatimusten mukainen, mutta noudattaa laitoksen sisäisiä menetelmiä, joilla tunnistetaan, mitataan ja hallitaan riskejä, laitoksen on pystyttävä osoittamaan, että sen soveltama menetelmä johtaa pääomavaatimukseen, joka on vähintään yhtä suuri kuin täysin tämän kohdan vaatimusten mukaisen menetelmän tuottama pääomavaatimus. Toimivaltaisten viranomaisten on vähintään vuosittain tarkistettava, että edellisen virkkeen säännöksiä on noudatettu. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean on seurattava tällä alalla noudatettavia käytänteitä ja laadittava ohjeet, joilla varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset.

Laskentatiheys

5k. Laitoksen on suoritettava valitsemansa riskien kasvun kattamiseen perustuvan menetelmän edellyttämät laskelmat vähintään kerran viikossa.

5l. Toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat sisäisen menetelmän käytön pääomavaatimuksen korotuksen laskemiseksi korrelaatiokaupankäyntisalkkua koskevan pääomavaatimuksen sijasta liitteessä I olevan 14 a kohdan mukaisesti edellyttäen, että kaikki tämän kohdan mukaiset edellytykset täyttyvät.

Mainitunlaisen sisäisen menetelmän on riittävällä tavalla katettava kaikki hintariskit 99,9 prosentin luottamusvälillä yhden vuoden pääomahorisontin aikana olettaen, että riskin taso on vakaa ja että sitä mukautetaan tarvittaessa likviditeetin, markkinakeskittymien, suojausten ja valinnaisuuden vaikutusten mukaisesti. Laitos voi sisällyttää tässä alakohdassa tarkoitettuun menetelmään mitä tahansa positioita, joita hoidetaan yhdessä korrelaatiokaupankäyntisalkun positioiden kanssa, ja ne voivat siten jättää nämä positiot 5 a kohdassa edellytetyn menetelmän ulkopuolelle.

Tämän pääomavaatimuksen määrän kaikkien hintariskien osalta on oltava vähintään 8 prosenttia pääomavaatimuksesta, joka laskettaisiin liitteessä I olevan 14 a kohdan mukaisesti kaikkien vaatimukseen sisällytettyjen positioiden ja kaikkien hintariskien osalta.

Erityisesti seuraavat riskit on otettava riittävän hyvin huomioon:

a) useista tappioista syntyvä kumulatiivinen riski mukaan lukien tappioiden järjestys, etuoikeusluokkien tuotteissa;

b) luottoriskimarginaalin riski mukaan lukien gammavaikutukset ja ristikkäiset gammavaikutukset;

c) laskennallisten korrelaatioiden volatiliteetti mukaan lukien luottoriskimarginaalien ja korrelaatioiden välinen ristikkäisvaikutus;

d) perusriski, jossa mukana

   i) indeksin perusriski ja sen vaihtolainojen perusriski, ja

   ii) indeksin ja räätälöityjen salkkujen laskennallisen korrelaation välinen perusriski;

e) perintäasteen volatiliteetti, sillä se liittyy perintäasteen taipumukseen vaikuttaa herkästi etuoikeusluokan hintoihin; ja

f) siltä osin kuin kokonaisriskilukuun sisältyvät dynaamisesta suojauksesta saatavat edut, suojausvajeen riski ja suojausten uudelleentasapainotuksen mahdolliset kustannukset.

Tätä kohtaa sovellettaessa laitoksella on oltava riittävästi markkinatietoja sen varmistamiseksi, että se kattaa täysin näiden vastuiden ilmeiset riskit sisäisessä menetelmässään tässä kohdassa asetettujen normien mukaisesti, osoittaa toteutumatestauksella tai muulla asianmukaisella tavalla, että sen riskimittareilla voidaan asianmukaisesti selittää näiden tuotteiden aiemmat hintojen muutokset ja, että se voi erottaa ne positiot, jotka sillä on lupa sisällyttää pääomavaatimukseen tämän kohdan mukaisesti, niistä positioista, joiden osalta sillä ei ole tällaista lupaa.

Tämän kohdan mukaisten salkkujen osalta laitoksen on sovellettava säännönmukaisesti erityisiä, ennalta määritettyjä stressiskenaarioita. Tällaisissa stressiskenaarioissa on tarkasteltava stressin vaikutuksia maksukyvyttömyysasteeseen, perintäasteeseen, luottoriskimarginaaleihin ja korrelaatiokaupankäyntiyksikön voitto– tappiokorrelaatioon. Laitoksen on sovellettava tällaisia stressiskenaarioita vähintään viikoittain ja raportoitava tuloksista toimivaltaisille viranomaisille vähintään neljännesvuosittain, mukaan lukien vertailut laitoksen tämän kohdan mukaisen pääomavaatimuksen kanssa. Tapauksista, joissa stressitestit osoittavat tämän pääomavaatimuksen olennaista vajausta, on raportoitava toimivaltaisille viranomaisille ripeästi. Toimivaltaisten viranomaisten on harkittava näiden stressitestien tulosten perusteella korrelaatiokaupankäyntisalkkua koskevan pääomavaatimuksen korottamista direktiivin 2006/48/EY 136 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Laitoksen on laskettava kaikkien hintariskien kattamisen edellyttämä pääomavaatimus vähintään kerran viikossa."

e) Korvataan 6 kohta seuraavasti:

"6. Laitoksille, jotka käyttävät sisäisiä malleja, joita ei ole hyväksytty 5 kohdan mukaisesti, asetetaan erillinen erityisriskipääomavaatimus, joka lasketaan liitteen I mukaisesti."

f) Korvataan 7 kohta seuraavasti:

"7. Laitoksen oman laskelman tulokset on kerrottava 10 b kohdan a ja b alakohdan soveltamista varten kertoimilla (m_c) ja (m_s). Näiden kertoimien on oltava vähintään 3."

g) Korvataan 8 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"Jäljempänä olevan 10 b kohdan a ja b alakohtaa sovellettaessa kertoimiin (m_c) ja (m_s) lisätään taulukon 1 mukaisesti lisäkerroin 0–1, jonka suuruus riippuu 250 viimeksi kuluneen pankkipäivän ajalta tehdyissä, yhden päivän todennäköisiä tappiolukuja koskevissa 10 kohdan mukaisissa toteutumatestauksissa havaittujen ylitysten lukumäärästä. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että laitokset laskevat ylitykset johdonmukaisesti käyttämällä kaupankäyntisalkun oletettuun ja todelliseen arvonmuutokseen perustuvaa toteutumatestausta. Ylitys on kaupankäyntisalkun arvossa yhden päivän aikana tapahtunut muutos, joka ylittää laitoksen mallin avulla lasketun vastaavan yhden päivän todennäköisen tappioluvun. Lisäkertoimen määrittämiseksi ylitysten lukumäärä on arvioitava vähintään neljännesvuosittain ja sen on oltava yhtä suuri kuin kaupankäyntisalkun oletetun ja todellisen arvonmuutoksen mukaisista ylityksistä suuremman määrä."

h) Poistetaan 9 kohta.

i) Muutetaan 10 kohta seuraavasti:

i) Korvataan c alakohta seuraavasti:

"c) kymmentä päivää vastaava pitoaika (laitokset voivat käyttää todennäköisiä tappiolukuja, jotka on laskettu lyhyempien pitoaikojen mukaan, skaalaamalla ne ylöspäin kymmeneen päivään käyttäen esimerkiksi ajan neliöjuurta. Tätä menetelmää käyttävän laitoksen on säännöllisesti perusteltava menetelmän asianmukaisuus toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla);"

ii) Korvataan e alakohta seuraavasti:

"e) tietojen päivittäminen kuukausittain."

j) Lisätään kohdat seuraavasti:

"10a. Kunkin laitoksen on lisäksi laskettava 'stressitestattu todennäköinen tappioluku', joka perustuu nykyisen salkun todennäköiseen tappiolukuun 10 päivän ajalta 99 prosentin yksisuuntaisella luottamustasolla siten, että markkinariskin sisäisen mallin tiedot on kalibroitu 12 kuukauden pituisen yhtäjaksoisen ajanjakson tietojen kanssa, jolloin esiintyi laitoksen salkun kannalta merkityksellisiä rahoitusmarkkinoiden ongelmia. Toimivaltaisten viranomaisten on hyväksyttävä kyseiset aiempia ajanjaksoja koskevat tiedot ja laitoksen on tarkistettava niitä vuosittain. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean on seurattava tällä alalla noudatettavia käytänteitä ja laadittava ohjeet, joilla varmistetaan käytänteiden lähentyminen. Laitosten on laskettava stressitestattu todennäköinen tappioluku vähintään viikoittain.

10b. Kunkin laitoksen on päivittäin täytettävä pääomavaatimus, joka on a ja b alakohdan summa, ja laitoksen, joka käyttää sisäistä malliaan pääomavaatimuksen laskemiseen positioriskiin sisältyvän erityisriskin osalta, on täytettävä pääomavaatimus, joka on ilmaistu c ja d alakohdan summana seuraavasti:

a) Suurempi seuraavista:

i) edellä olevan 10 kohdan mukaisesti laskettu laitoksen edellisen päivän todennäköinen tappioluku (VaR_{t-1}); tai

ii) edellä olevan 10 kohdan mukaisesti laskettujen päivittäisten todennäköisten tappiolukujen keskiarvo edeltäviltä 60 pankkipäivältä (VaR_{avg}) kerrottuna kertoimella (m_c);

b) Suurempi seuraavista:

i) edellä olevan 10 a kohdan mukainen tuorein saatavilla oleva laitoksen stressitestattu todennäköinen tappioluku ($sVaR_{t-1}$); tai

ii) edellä olevassa 10 a kohdassa määritetyllä tavalla ja tiheydellä laskettujen päivittäisten todennäköisten tappiolukujen keskiarvo edeltäviltä 60 pankkipäivältä ($sVaR_{avg}$), kerrottuna kertoimella (m_s);

c) liitteen I mukaisesti laskettu pääomavaatimus kaupankäyntivarastoon kuuluvien arvopaperistamispositioiden ja n:nnen tappion luottojohdannaisten positioriskien osalta lukuun ottamatta niitä, jotka on sisällytetty pääomavaatimukseen 5 l kohdan mukaisesti;

d) edellä olevan 5 a kohdan mukaisesti laskettu laitoksen viimeisin maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymisriskin kasvua kuvaava luku tai vastaava 12 viikon keskimääräinen luku riippuen siitä, kumpi niistä on suurempi, ja tarvittaessa 5 l kohdan mukaisesti laitoksen viimeisin tai laitoksen 12 viikon keskimääräinen kaikkia hintariskejä kuvaava luku riippuen siitä, kumpi niistä on suurempi.

10c. Laitosten on suoritettava myös käänteisiä stressitestejä."

k) Korvataan 12 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"12. Riskienmittausmallin on katettava riittävä määrä riskitekijöitä riippuen laitoksen toiminnan laajuudesta kyseessä olevilla markkinoilla. Jos riskitekijä on sisällytetty laitoksen hinnoittelumalliin mutta ei riskienmittausmalliin, laitoksen on pystyttävä perustelemaan sen pois jättäminen riskienmittausmallista toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla. Tämän lisäksi riskienmittausmallissa on käsiteltävä optioiden ja muiden tuotteiden epälineaarisuuksia, korrelaatioriskejä ja perusriskiä. Jos riskitekijöistä käytetään arvioita, niillä on pitänyt todistetusti pystyä hyväksyttävällä tarkkuudella määrittämään hallussa olevaan positioon liittyviä riskejä. Yksittäisiin riskityyppeihin sovelletaan lisäksi seuraavassa esitettyjä vaatimuksia:"

4) Muutetaan liitteessä VII oleva B osa seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:

"a) dokumentoidut toiminta- ja menettelytavat arvostusmenettelyä varten, mukaan lukien arvostuksen eri osa-alueisiin liittyvien vastuiden selkeä määrittely, markkinatietojen lähteet ja niiden asianmukaisuuden arviointi, ohjeet sellaisten piilevien tietojen käytöstä, jotka vastaavat laitoksen oletuksia siitä, mitä tietoja markkinatoimijat käyttäisivät positiota hinnoitellessaan, riippumattoman arvostuksen toteutusvälit, päätöshintojen määräytymisajankohta, arvonoikaisumenettelyt, kuukauden lopussa ja satunnaisesti käytettävät todentamismenettelyt;"

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Laitosten on mahdollisuuksien mukaan arvostettava positionsa aina markkinahintaan. Arvostaminen markkinahintaan tarkoittaa positioiden vähintään päivittäin tapahtuvaa arvostusta saatavilla oleviin, riippumattomista lähteistä peräisin oleviin päätöshintoihin. Tällaisia hintoja voivat olla pörssihinnat, näytöllä julkistettavat hinnat tai useiden riippumattomien tunnettujen arvopaperinvälittäjien antamat hintatarjoukset."

c) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Kun arvostusta markkinahintaan ei voida suorittaa, laitosten on varovaisesti arvostettava positionsa ja/tai salkkunsa mallin avulla ennen kuin ne soveltavat kaupankäyntivaraston eriin sovellettavaa pääomakohtelua. Arvostaminen mallin avulla tarkoittaa kaikenlaista arvostamista, joka edellyttää vertailuanalyysia, ekstrapolointia tai muuta markkinatietoihin perustuvaa laskentaa."

d) Korvataan 6 kohdan a alakohta seuraavasti:

"a) toimivalla johdolla on oltava tieto siitä, mitkä kaupankäyntivaraston eristä tai muista käypään arvoon arvostetuista positioista arvostetaan mallin avulla, ja sen on ymmärrettävä, kuinka olennaisesti tästä aiheutuva epävarmuus vaikuttaa liiketoiminnan riski- ja tulosraportointiin;"

e) Korvataan 8 ja 9 kohta seuraavasti:

"**Arvonoikaisut**

8. Laitosten on luotava ja ylläpidettävä menettelyjä arvonoikaisujen tekemiseksi.

Yleiset vaatimukset

9. Toimivaltaisten viranomaisten on edellytettävä, että seuraavassa luetellut arvonoikaisut otetaan virallisesti huomioon: tulevaisuuden luottoriskimarginaali, positioiden sulkemiskustannukset, operatiiviset riskit, sopimusten ennenaikainen päättäminen, sijoitus- ja rahoituskustannukset, tulevat hallintokustannukset ja tarvittaessa malliriski."

f) Korvataan 11–15 kohta seuraavasti:

"11. Laitosten on luotava ja ylläpidettävä menettelyjä, joilla lasketaan oikaisuja vähemmän likvidien positioiden arvoon. Kyseisillä oikaisuilla on tarvittaessa täydennettävä muita tilinpäätösraportoinnin edellyttämiä muutoksia position arvoon, ja niiden on heijastettava position epälikvidiyttä. Kyseisten menettelyjen mukaisesti laitosten on tarkasteltava useita tekijöitä päättäessään, onko vähemmän likvidien positioiden arvoa oikaistava. Näihin tekijöihin kuuluvat aika, joka tarvittaisiin position suojaamiseksi ja/tai siihen sisältyviltä riskeiltä suojautumiseksi, osto- ja myyntitarjousten erojen volatiliteetti ja keskiarvo, hintatarjousten saatavuus markkinoilla (markkinatakaajat ja niiden lukumäärä) sekä kaupankäyntivolyymien volatiliteetti ja keskiarvo mukaan lukien kaupankäyntivolyymi vaikeissa markkinaolosuhteissa, markkinakeskittymät, positioiden vanhentuminen, arvostuksen perustuminen arvostamiseen mallin avulla ja muiden malliriskien vaikutukset.

12. Laitosten on kolmansien suorittamaa tai mallin avulla suoritettavaa arvostusta käyttäessään harkittava arvonoikaisujen tekemistä. Laitosten on lisäksi harkittava, onko likviditeetiltään heikompien positioiden arvon oikaiseminen tarpeen, ja jatkuvasti arvioitava kyseisten oikaisujen asianmukaisuutta.

13. Monimutkaisten tuotteiden osalta, mukaan lukien arvopaperistetut vastuut ja n:nnen tappion luottojohdannaiset mutta muita poissulkematta, laitosten on nimenomaisesti arvioitava arvonoikaisujen tarvetta ottaakseen huomioon malliriskin, joka liittyy mahdollisesti epäasianmukaisen arvostusmenetelmän käyttöön, ja malliriskin, joka liittyy piilevien (ja mahdollisesti epäasianmukaisten) luokittelumuuttujien käyttöön arvostusmallissa."

TILAUSHINNAT 2010 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

CD-ROM-levyt korvataan DVD-levyillä vuoden 2010 aikana.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: http://europa.eu

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI